

POP ROCK

Anul II
Nr. 14(27)

aprilie
'94

16 pagini (iar)
290 lei
(încă)
3,00 DM (deja)

revistă dependentă de toți fanii muzicii

MÖTLEY CRÜE
revin și ocupă paginile 12-13

NIRVANA = REPAUSUL ABSOLUT
pagina 7

200.000 lei
de la
COCA COLA

Coca-Cola
IS THE MUSIC

MANIC DEPRESSION TOUR

la Arenele Romane pe 18/19.04

**Cu: CYNIC,
Era, Altar, Ultimatum,
Quartz, Holocaust,
SCHNITT ACHT,
BEAST OF EDEN
Neurotica,
Sin, Interval**

**Organizatori:
Sfinx Music Experience și
Edgar Surin Productions**

21.04 - Timișoara

23.04 - Cluj-Napoca

Tommy Lee

Lansare
interna-
țională
pentru
DIRECȚIA 5

Concurs VOX MARIS pentru 2.000.000 lei

Rocka Rolla preia Metal Quiz

PSEUDO-CRONICĂ la o lansare

Se impun câteva precizări, pentru corecta informare a cititorilor. S-a spus la conferința de presă de la magazinul Muzica, cum că orchestra Direcția 5, ar fi prima care beneficiază de o distribuție internațională. Să le reamintim celor care au uitat, că în februarie 1990, Valeriu Sterian a înregistrat melodia „Nopti”, alături de artiști autohtoni, în Norvegia, și că s-au editat casete audio, video și un single, distribuite exclusiv peste hotare. Proiectul „East Meets West” cu Phoenix, Cargo, Holograf, V. Sterian și Compania de Sunet, Octave, Krypton s.a., s-a produs și editat în Statele Unite, s-a distribuit acolo, în Germania și abia apoi în țară (se mai găsește și azi, culmea, la Muzica). Holograf are un C.D. în Italia, care nu a ajuns nici până azi în România. Adriana Ausch, tot așa, dar în Germania. Cargo, Tectonic și Pansament au avut discuri single în Franța, cu mult timp în urmă. Ar mai fi de adăugat producțiile Phoenix Transilvania, din Germania și Romulus Cruceanu, din S.U.A. (lansat și la Muzica, foarte recent). Un alt punct confuz este cel care se referă la Rock A L'Est, organizat de Radio France International. În faza finală, nu putea să participe decât câte un singur grup, din partea fiecărei țări, iar anul trecut, Iris a ocupat locul II, în aceeași competiție est-europeană, găzduită la Cannes (MIDEM).

A l b u m u l
„Pantofi de lac”

al treilea din cariera orchestrei Direcția 5, a fost produs de Societatea româno-belgiană TILT & Partners; înregistrările s-au făcut în studioul Migas Real Compact, cu Adrian Ordean și Adrian Dobre, la pupitrul de mixaj. Editarea pe CD s-a făcut în Belgia, iar pe casete audio BASF (cu mecanică Sony), transpunerea s-a efectuat la Western Media Group din București. Grafica albumului este semnată de Fabrice Vershueren. Coperta a fost realizată de firma Loup. De fotografii, s-au ocupat Viorel Frangulea și Iulian Foișor. Copertele pentru casete s-au tipărit la Romanian Express. Casa INDISC a asigurat lansarea simultană cu cea de la București, în Belgia și Luxembourg. La noi, o casetă

costă 2800 lei, iar un C.D., 26.000 lei. Întâlnirea cu fanii, prezenți în număr foarte mare la magazinul Muzica, s-a transferat pe platforma din spatele Bisericii Krețulescu.

La conferința de presă, am mai aflat că orchestra va concerta peste o lună, la Polivalentă, că, pentru sfârșitul acestui an, se pregătește un al patrulea album, că o parte dintre compozitorii de muzică ușoară din țară sunt „cretini”, că fostul vocal, Dragoș Bădoi, nu mai cântă nici cu Phoenix, s.a.m.d. Fără discuție, a fost lansarea cu cea mai bună mediatizare din ultimii ani. Doar timpul va putea decide, dacă efortul producătorilor a fost justificat și din punct de vedere artistic. (E.P.)

S.C. MAGIC SOUND PRODUCTION S.R.L. București, Teatrul Tândărică, P-ța Lahovari

Execută lucrări audio profesionale pentru
publicitate, formații muzicale, soliști, teatre,
posturi radio și televiziune 24 de ore din 24.

Telefon: 01/ 211.48.01
Fax: 01/ 679.56.72.

CORESPONDENȚĂ DE LA CLUJ

„Cântec pentru prietenii”, un spectacol desfășurat la Sala Sporturilor în ziua de 5 aprilie i-a avut ca protagoniști pe Sorin Chifiriuc & Electric Red Roosters și pe Compact C. Show-ul a avut omogenitate și a fost aplaudat de cei prezenți. S-a vorbit cam mult despre conflictul dintre cele două formații Compact, iar spre final spectacolul a avut o pronunțată tentă politică, prin piesa de mare succes adresată Eternului Zămbitor. Intrarea a costat 2000 lei, deși au fost sponsori, ca Radiodifuziunea Cluj și Radio Transilvania. Astfel, au fost mai puțini în sală decât ar fi meritat rețeta.

Sâmbătă, 2 aprilie, în sala de spectacole a Casei de Cultură a Studenților a avut loc un program susținut de grupul umoristic din Timișoara, Tact. Este așteptat, în același loc, și Doru Octavian Dumitru cu „mașina lui de răs”.

Robert Varga (8 aprilie)

HARA-KIRI furios

Echipa noastră de control a avut mult de lucru. Tocmai ne bucuram că VPR a intrat în vederile presei politice, că oamenii „cinstiți și onesti” din TVR și-au exprimat public atașamentul față de revistă și oamenii ei și lată că numărul 25/26 ne-a aruncat cu luni în urmă. Ediția specială geme de ciudățenie. Casetă tehnică s-a pierdut și a apărut alta mai veche, virgulele lipsesc cu desăvârșire, „Prizonierul” lui Cotabiță a devenit „Prizonier”, „Better” s-a făcut „Beatter” și altele mai zurlii, mergând până la reluarea unei rubrici din pagina 16 (Bad News) în 24 (De toate). Nici cuvântul discotecă n-a scăpat de mâcel devenind la pagina 17 „diwscotecă”. Mai trist este că nimeni n-a observat că și Luchian Mihalea a fost Ion și nu Ioan (cum ar fi fost normal). Am fost necruțători aplicând sancțiuni dintre cele mai severe.

Culpa fiind colectivă (de la conducere la corectură, de la autori la tehnoredactori) am decis să-i obligăm să recitească revista de 5 ori (în cor).

Hara-Ba - Bura-Kiri

„Nu mi-e jenă să dau ochii cu fanii!”

Vineri, 8 aprilie, am fost invitați la Club 30 (la o oră concurențială cu lansarea de la Muzica), pentru a fi martorii semnării contractului dintre Valrom International Tour și autorii piesei „Dincolo de nori”, Antonio Furtună și Dan Bittman. Valrom International Tour este o societate româno-suedeză, care și-a propus să ajute muzica ușoară românească, făcând primul pas prin sponsorizarea albumului de debut al Sandei Ladoși. Firma a fost reprezentată de Valentin Nedelcu și Mihai Hristu. Buna organizare s-a reflectat în numărul mare de invitați: artiști, producători, presa scrisă și audio-visuală. Valrom va produce un C.D. cu trei variante ale piesei ce ne va reprezenta la Dublin, plus o piesă în primă audiere. Pentru piața internă se va realiza o casetă audio. Intenția producătorilor este de a însoți delegația României, cu primul tiraj al C.D.-ului. Mariana Șoitu, din partea TVR, a precizat că unicul sponsor al echipei noastre la Eurovision este Pepsi Cola. Transportul și diurna vor fi asigurate de TVR, cu ajutorul sponsorului, iar contribuția celor de la Valrom poate fi salutăată, dar nu și făcută publică, având în vedere regulamentul strict al competiției dintre televiziunile europene. Ce va mai da Valrom? O investiție de 3-4 milioane lei, pentru vestimentația

de reprezentare (banchete, cocktail-uri etc.) și 10.000 dolari, bani de cheltuielă. Dintre numeroasele întrebări - răspunsuri, am reținut câteva, pe care le considerăm mai interesante. Contractul dintre Valrom și membrii grupului Holograf s-ar fi semnat chiar și în situația în care Bittman/Furtună n-ar fi ajuns la finala europeană. Tensiuni în cadrul grupului au existat și înainte, dar se pare că ele au fost rezolvate, chiar dacă fiecare component activează și pe cont propriu. Nu s-ar fi ajuns la performanța de azi, dacă Holograf n-ar fi existat. Lui Dan Bittman nu-i e frică „să dea ochii cu fanii rock”, după acest experiment pop. Ziariștii au fost asigurați (pentru că unii dintre ei și-au exprimat îngrijorarea) că Dan Bittman nu va cânta în costum și cravată pe scena de la Dublin. Specialiștii pop-rock au respirat ușurați. În cadrul discuțiilor, s-a ajuns de la Woodstock la Ion Cristinoiu și Florin Bogardo, dar important pentru noi este locul pe care-l vizează echipa noastră (printre primele 15). Pentru amatori de cifre, vor fi 5000 de CD-uri și între 3000-5000 de casete audio. Grupul vocal care va face deplasarea, a fost selecționat pe criteriul simpatiei și este format din Geanina Olaru, Corina Dogaru, Daniela Vlădescu și Mariana Turcanu.

Orlinda Deladi

Student-fest

Duminică a demarat la Timișoara o nouă ediție a Festivalului Studentesc (a treia), fără prea mare promoție. Informația ne-a parvenit telefonic de la Marius Meruță, chiar în ziua deschiderii oficiale! Din program, am reținut: luni la Clubul Universității grupurile Blue Road House, Flood, 2+1. Seara, la Casa Tineretului, erau anunțați: Blue Road House, Quo Vadis, Pantha Rei, Flood, Bethelieem și Deja Vu. Marți, la Casa Tineretului (orele 21.00), un recital Alexandru Andrieș cu o deschidere folk (Cristian Balogh, Mircea Varga și Mihaela Moldovan). Invitatul special al lui Andrieș este Horațiu Mălăele. Miercuri, tot la Casa Tineretului cântă Neurotica, Ultimatum, Axtar, Stein, Dammat. Joi (în același loc, de la 21.00) va avea loc un recital Nicu Alifantis, cu o deschidere matură asigurată de Bega Blues Band (cu Bela Kamocsa) și grupul folk Balanța. În ultima zi a festivalului, vineri, pe Terenul de Sport al Complexului Studentesc de la orele 22.00 se preconizează un jam-session cu toți invitații. În caz de vreme nefavorabilă, ostilitățile se vor muta tot în Casa Tineretului. Ne exprimăm regretul că organizatorii au omis să invite VPR, care a fost prezentă la primele două ediții. Ne vom rezuma astfel la scurte informații telefonice primite de la amabili noștri corespondenți. Să nu se mai mire nimeni că presa din București nu anunță din timp manifestările importante din țară!

Editor:
Third Multimedia Consultanta
Adresa redacției: Calea Victoriei
101, scara B, et.2, ap. 10, sector
1, București, cod 70176. Telefon
6590912/Fax 6593651

Pentru corespondenți: C.P. 307, O.P.
22, sector 1, București, cod 71100.

Director: Andrei Partoș
Redactor șef: Orlinda Deladi

Secretar gen. de redacție:
Marian Turtă
Director comercial
Sorina Badea
Departament difuzare
Mihai Năstase

Colectiv redacțional:
Corina Vladu, Adrian Coleașă,
Gabriel Gombos, Manuela Boatecă,
M.V. Pop, Viorel Părligras, Petrică
Pavel (foto), Diana Ropotan.
Numărul de catalog: 2131
Număr de cont: 40730781
Banca Agricolă S.A. - S.M.B.
Cititorii din străinătate se pot abo-
na prin RODIPET S.A. - P.O. Box
33-57 Fax 0040-1-3129432 sau
3129433, telex 11995 - Piața Presel
Libere nr. 1, București România

Editare computerizată:

Tiparul executat la

ROCKA ROLLA

Relatii la telefon 096/138 205
între orele 11,00-17,00.

Adresa: Str. Eugeniu de Savoia nr. 10,
Timisoara, cod 1900

Premiile oferite de firma timisoreana vor fi atribuite celor care acumulează punctajele cele mai mari la METAL QUIZ. Reluăm acum pentru ultima dată întrebările și vă lăsam termen de două săptămâni pentru a ne trimite răspunsurile.

1. Care a fost numele inițial al grupului Black Sabbath?
2. Cine a fost chitarist în formula de debut a grupului Guns N' Roses?
3. Cine l-a precedat pe Bruce Dickinson la Iron Maiden?
4. Ce dorea să devină Lars Ulrich înainte să fi format Metallica?
5. Ce ocupație avea Gene Simmons de la Kiss până să ajungă în grup?
6. În ce grup de fete a cântat Lita Ford?
7. Cu care grup a înregistrat primul său disc Dave Mustaine de la Megadeth?
8. La ce instrument și-a început cariera Eddie Van Halen?
9. Cum se numește primul grup al lui Ronnie James Dio?
10. În ce grup britanic a debutat pe disc David Coverdale?

Peste 2.000.000 lei de la VOX MARIS

Atât valorează premiul pus în joc de patronul lanțului de discuri Vox Maris reprezentând un abonament dublu pentru un an. Calculul s-a făcut raportat la prețul minim de intrare (3.000), dar sunt zile în care bilețul costă 5.000. Vor fi 5 reprize a câte două întrebări, iar participanții sunt rugați să decupeze sigla VPR de pe pagina 16 (care va fi numerotată). Răspunsurile le așteptăm după consumarea celor 5 etape și acumularea a tot atâtea taloane, ce vor fi introduse într-un singur plic, pe care vă rugăm să precizați CONCURS VOX MARIS.

Etapă I.

1. Care este titlul primului single realizat de Tiffany și câți ani avea solista în momentul lansării?
2. Câți componenți a avut grupul Bad Boys Blue? Numiți doi dintre ei!

BETHLEEM din Deva, pus pe fapte mari

O participare la Student Fest 94 de la Timisoara, înregistrări la Migas Real Compact, filmări pentru emisiunea lui Petre Magdin, iată planurile băieților care acum activează în componența: Adrian Samantu (chitară), Mihai Trifon (tobe, vocal), Rudolf Plasser (bas), Marius Vasilache (chitară solo), Radu Trifon (solist vocal, clape). Peste puțin timp, materialul unui disc de debut va fi gata. Cei care doresc să contribuie la lansare și promoție pot suna la 095/623424, 095/623326 sau 095/615218. Adresă utilă: Bd. 22 Decembrie, bl. 4, sc. B, ap. 37, Deva, cod 2700, Județul Hunedoara.

T-SHIRT-ul cu NAPALM DEATH E LA BRÂNDUȘA

Miercuri, 6 aprilie, Brândușa Brindusoiu ne-a vizitat la redacție pentru a-și lua în primire premiul oferit de Rocka Rolla, un T-Shirt cu mănecă lungă. Brândușa este studentă la ASE, anul trei (facultatea de Marketing). „Vox Pop Rock” citește de la primul număr. „Înainte, rar, ce-i drept, cumpăram și Pop Rock & Show, dar noua revistă îmi place mai mult, pentru că are și pagini color.” Nu se aștepta să câștige concursul. „De cele mai multe ori particip din plăcere. Mă atrag și premiile puse în joc; dar niciodată nu m-am gândit că voi avea norocul să câștig. Sincer, bucuria mea ar fi fost imensă dacă tricoul era cu Metallica. Este formația mea preferată”. Dintre trupele românești îi plac Phoenix, Cargo, Sin. „Ascult multă muzică. Nu doar din plăcere cum o fac cei mai mulți oameni, ci pentru că îmi place să fiu informată despre tot ceea ce se întâmplă în lumea muzicală. Chiar îmi doresc să lucrez în acest domeniu. Să fiu impresara unei trupe. Consider că industria muzicală românească este la pământ.” Până să ajungă impresară, Brândușa va deveni colaboratoarea revistei noastre.

Agitație la DROBETA TURNU-SEVERIN

Ionuț Pirvuleț ne informează că luna trecută, la Casa Tineretului din localitate a avut loc un concert de zile mari, cu 2005 în deschidere și cu Ioan Gyuri Pascu și Vlad Cnejevici în recital. Radio Galaxy a profitat de prezența celor doi și a realizat cu ei un program în direct. Prietenul nostru (fericit, pentru că a obținut autografe, fotografii și păreri de la musafiri) ne mai anunță că severinenilor li se pregătește și un concert cu grupul Porți de Fier, cu o deschidere nedecisă încă. Se vorbește despre debutanții de la Borhot. Așteptăm alte relatări!

Sosește caseta!

Beneficiari: Cuțov Florin (Măcin), Alina Roșca (Drajna de Jos), Daniel Bratulea (Buzău), Mariana Prioteasa (Craiova), Adrian Istratulă (Timisoara), Fănel Nistoroiu (Galați), Vasile Fatol (Reșița), Oana Socariceanu (Brăila), Mugur Arotăriței (Liteni), Bogdan Popovici (Mediaș), Dorina Toporău (Pecineaga), Claudiu Popescu (Cernavodă), Andrei Oprea (Ploiești), Pavel Sebastian (Iasi), Antonio Zah (Ulmeni), Cristian Toader (Ploiești), Ion Garcea (Sfântul-Gheorghe), Viorel Stănescu (Caracal), Anatolia Bălan (Prundu-Bărgăului), Cristian Stroia (Brăila), Sorin Brăslășu (Ploiești), Daniel Bugan (Hunedoara), Daniel Mureșan (Zalău), Florin Strbu (Victoria), Dorin Claudiu Moldovan (Hodac), Viorel Depărtăceanu (Timisoara).

ABONAȚI, colecționari!

Având în vedere reglementările Oficiului Poștal de care aparținem, suntem nevoiți să precizăm că Gabriela Stanciu nu mai face parte din colectivul redacțional. Cei care au expediat bani pe numele ei li vor reprimi, după care adresantul va fi: SORINA BADEA sau MIHAELA COVILTI (pentru VOX POP ROCK), Calea Victoriei 101, scara B, etaj 2, apartament 10, sector 1, cod 70176, București.

Pentru trimestrul II (aprilie, mai, iunie) se vor plăti 1.950 lei în loc de 3.770 cât ar costa cumpărarea cu bucată!

Pentru colecția din 1993 (11 exemplare, dintre care ultimul cu 24 de pagini, iar numerele 9 și 11 absente) va trebui să expediați pe aceeași adresă 900 lei plus 300 pentru colet. Pe mandat vă rugăm să scrieți cu litere de tipar adresa și numele vostru.

ZBURDÂND PRIN ISTORIA POP-ROCK

13.04.

1967. Primul concert The Rolling Stones în spatele Cortinei de Fier are loc la Varșovia. Poliția a intervenit cu gaze lacrimogene.

1982. David Crosby a fost arestat în camera sa din Dallas, unde tocmai își pregătea o porție de drog. În plus, mai deținea și un pistol.

14.04.

1968. Pink Floyd prezintă pe scena londoneză un aparat electronic numit Azimuth Coordinator.

1974. Pete Townshend a cântat fără colegii săi de la The Who, la Roundhouse din Londra.

1980. Gary Numan lansează primul video rock cu durată lungă, difuzat vreodată în Marea Britanie (The Touring Principle).

1983. După ce chitaristul James Honeyman-Scott de la The Pretenders a murit în urma unei supradoze de heroină și cocaină, basistul trupei, Pete Farndon a pășit același lucru. El a făcut parte din grup din 1978, dar a fost exclus cu două zile înaintea decesului colegului său. Tocmai era pe cale să-și creeze o trupă nouă cu bateristul Nick „Topper” Headon (ex Clash) și

Rob Stoner (fost acompaniator al lui Bob Dylan).

15.04.

1972. The Royal Scott Dragoon Guards ajunge în fruntea topului britanic cu versiunea a hit-ului „Amazing Grace”, care cu un an în urmă a ajuns doar pe 5 cu Judy Collins.

1989. Una dintre cele mai spectaculoase reveniri din lumea muzicii pop. Roy Orbison intră în TOP 10 din Statele Unite după 24 de ani de absență cu „You Got It”, pe care a scris-o cu Jeff Lynne și Tom Petty colegi în echipa ocazională The Traveling Wilburys.

1989. „Loc-ed After Dark” este titlul primului album rap ajuns în fruntea clasamentului american. Tone Loc (Anthony Smith) a pregătit momentul cu două piese de TOP 3: „Wild Thing” și „Funky Cold Medina”.

16.04.1986. Freddie Mercury a cântat trei piese în musicalul „Time” al lui Dave Clark, în distribuția căruia rolul principal îl deținea Cliff Richard (când se juca la Londra). John Deacon a format un grup ad-hoc, The Immortals, pentru a înregistra „No Turning Back”, piesă inclusă în coloana sonoră a filmului „Biggles”.

1990. A avut loc marele concert de pe stadionul Wembley, prin care s-a sărbătorit eliberarea lui Nelson Mandela. Printre participanți s-au aflat Peter Gabriel, Neil Young, Lou Reed, Simple Minds, The Neville Brothers, Tracy Chapman, Aswad.

17.04.

1962. Tony Bennett, despre care se spune că era favoritul lui Frank Sinatra, și-a înregistrat primul cântec, „Boulevard Of Broken Dreams”.

1960. Aflați într-o mașină care gonia spre aeroportul londonez doi mari artiști ai rock'n'roll-ului au avut de suferit: Eddie Cochran a decedat, iar Gene Vincent a fost grav rănit. Acesta din urmă avea deja o tijă metalică la picior. Polițistul care a venit la fața locului se numea David Harman, mai târziu Dave Dee din grupul Dave Dee, Dozy, Beaky Mick And Tich.

1970. Johnny Cash a cântat la Casa Albă pentru președintele Nixon.

1983. Felix Pappalardi, basist la Mountain, fost producător pentru Cream, a fost împușcat de soția sa, Gail Collins.

18.04.

1981. Chris Squire și bateristul Alan White de la Yes, intenționează să

creeze un supergrup, împreună cu Jimmy Page și Robert Plant. Proiectul n-a depășit niciodată faza de repetiții.

1985. Primul album din Vest este editat în China. Le aparține oelor din Wham!

1987. Aretha Franklin prinde iar, după 20 de ani (Respect), topul britanic, cu „I Knew You Were Waiting (For Me)”, în duet cu George Michael. Piesa a fost scrisă împreună cu Simon Climie (Climie Fisher).

ELTON JOHN și AXL ROSE, pe WEMBLEY, în 1992

19.04.

1960. Elvis Presley își începe călătoria cu trenul de la Memphis spre Los Angeles (se spune că-i era frică de avion), unde urma să participe la filmările pentru „G.T. Blues”, în care juca rolul unui soldat american cantonat în Germania.

1980. Brian Johnson (32 de ani), solist vocal de la Geordie trece la AC/DC, după decesul lui Bon Scott.

1980. Pentru prima oară în topul country din Statele Unite, pe primele 5 locuri se aflau numai femei: Crystal Gayle, Dottie West, Debbie Boone, Emmylou Harris și Tummy Wynette (în duet cu fostul ei soț, George Jones).

20.04.

1959. La 13 ani Dolly Parton își lansează primul single cu piesa „Puppy Love”.

1990. Chitaristul și vocalul Steve Marriott, cunoscut pentru cariera sa alături de The Small Faces, a pierit într-un incendiu.

1992. Tribute To Freddie Mercury pe Wembley cu 72.000 de spectatori plători. Distribuția n-așii uitat-o, desigur!

Posturi de radio care difuzează programul

RADIO ALFA BACĂU

1. Since I Don't Have You - Guns N'Roses, 2. Breathe Again - Toni Braxton, 3. Without You - Mariah Carey, 4. All For Love - B. Adams, R. Stewart, Sting, 5. All Apologies - Nirvana, 6. In Your Room - Depêche Mode, 7. Things Can Only Get Better - D:Ream, 8. Now And Forever - Richard Marx, 9. Dirty Dawg - N.K.O.T.B., 10. Let

The Beat Control Your Body - 2 Unlimited, 11. Whatta Man - Salt-N-Pepa feat. En Vogue, 12. Because Of Love - Janet Jackson, 13. Move On Baby - Cappella, 14. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 15. Pincushion - ZZ Top, 16. It's Alright - East 17, 17. Action - Def Leppard, 18. Dry County - Bon Jovi, 19. Sail Away - Urban Coolde Collective, 20. Get-A-Way - Maxx.

Propunerii: Everything Changes - Take That, Cannon Ball - The Breeders, Looser - Back.

Realizator: Gabriel Chelaru
Topul se difuzează vineri, ora 19.30.

1. Hey You, Here We Go - Technotronic, 2. All For Love - B. Adams, R. Stewart, Sting, 3. Hold On - Loft, 4. Return To Innocence - Enigma, 5. Happy People - Prince Ital feat. Marky Mark, 6. Masenko - Midi, Maxi & Etti, 7. What's My Name - Snoop Doggy Dogg, 8. Stop The Train - Clint Eastwood & General Saint, 9. Two Steps Behind - Def Leppard, 10. You Won't See Me Cry - Wilson Phillips.

Propunerii: Don't Be A Stranger - Dina Carroll, Sleeping In My Car - Roxette, Look Who's Talking - Dr. Alban.

Realizatori: Dana Makoldy, Liviu Deaconu.

COCA-COLA

CONCURS

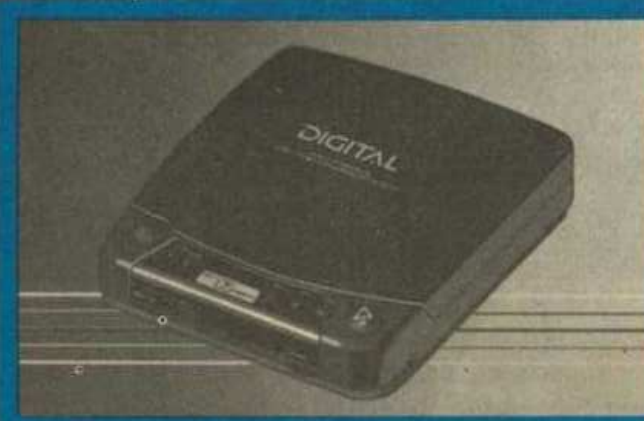
Etapa a II-a

1. Care dintre componenții grupului irlandez U2 este și producătorul LP-ului „Zooropa”?

2. Cu care grup rap au colaborat cei de la Aerosmith?

Răspunsurile la toate întrebările se expediază DEODATĂ alăturând cele cinci sigle „Coca-Cola Is The Music.”

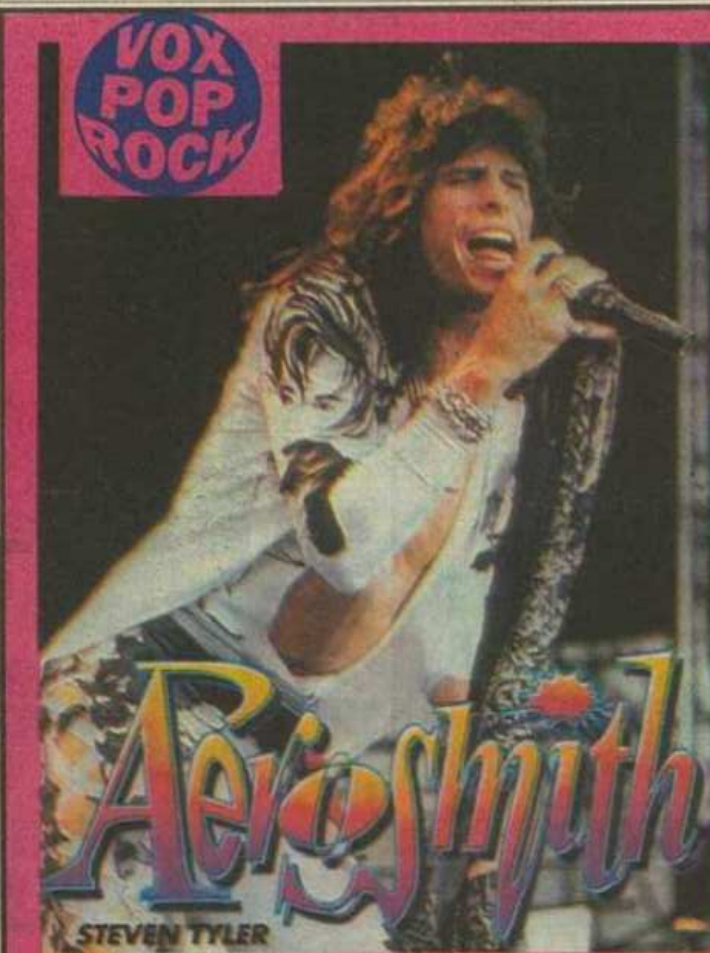
2000000 lei

POSTURILE RADIO - COCA-COLA

- Radio Alfa - Bacău (DJ - Gabriel Chelaru)
- Radio 1 Brașov (DJ - Puiu Leder, Cornelia Crevean)
- Radio Cinemar - Baia Mare (DJ - George Pletea)
- Radio Costinești - Constanța (DJ Emanuel Nistor)
- Radio Galați (DJ - Florin Mighireanu)

- Radio Media - Buzău (DJ - George Bălan, Paul Oprea)
- Radio SKY Constanța (DJ - Mihai Laza)
- Radio Sonvest Oradea (DJ - Marius Bocloc)
- Radio Vox T - Iași (DJ - Marius Voicescu, Claudia Iacob)
- Radio Univers FM - Brăila (Director - Cezar Pșenac).

AMAZING

I kept the right ones out
And let the wrong ones in
Had an angel of mercy
To see me through all my sins
There were times in my life
When I was goin' insane
Tryin'
To walk through the pain
When I lost my grip
And I hit the floor
Yeah,
I thought I could leave
But couldn't get
Out the door
I was so sick and tired
Of livin' a lie
I was wishin' that I would die
Chorus:
It's amazing
With the blink of an eye
You finally see the light
It's amazing
When the moment arrives
That you know you'll be alright
It's amazing
And I'm sayin' a prayer
For the desperate
Hearts tonight
That one last shot's
A permanent vacation
And how high can you fly
With broken wings?
Life's a journey
Not a destination
And I just can't tell
Just what tomorrow brings
You have to learn to crawl
Before you learn to walk
But I just couldn't listen
To all that righteous talk
I was out on the street
Just tryin' to survive
Scratchin' to stay
Alive
Chorus

Să cântăm cu... sens

DE LA MCM NETWORKING

RADIOHEAD

Thom Yorke, compozitorul și liderul trupei Radiohead, spune că majoritatea pieselor lor apar datorită crizelor din viața sa: „Compusul”, spune el, „este terapia mea. Creativitatea provine din astfel de crize, iar cele mai bune trupe de rock and roll

au de-a face cu așa ceva, și recunosc că au probleme. În mod clar, este un lucru straniu, dar cred că sănătos, în ultimă instanță.”

Cel mai mare hit al trupei, până în acest moment este „Creep”. Un cântec sumbru despre o obsesie nerecunoscută, care se bazează pe disforie și nepotrivire de caracter. Thom spune: „Când am scris această piesă, eram angajat emoțional într-o relație care îmi scăpase de sub control. Totul a durat cam opt luni și n-a înțeles, așa că insuccesul a făcut ca durerea să fie mai mare. Mi-am dat seama că trebuie să fiu o altă persoană, pentru a-i fi pe plac. Încă mai încerc să fiu acea persoană, vreau să fiu fericit, să arăt bine și să fiu capabil să controlez situația. Dar asta nu se va întâmpla niciodată.”

Formația provine din Oxford, dar băieții mărturisesc că nu prea le place atmosfera din oraș, pentru că acolo, dacă nu ai bani, ești un nimeni. Îi urăsc pe studenții elitiști, care s-au rupt „de realitate”. Singurul lucru care îi face să rămână, este grupul de prieteni foarte apropiați.

Rep.: S-a spus despre Radiohead că sună foarte mult ca o trupă americană. Unde s-ar încadra viziunea voastră despre țara natală, Anglia?

Thom Yorke: Toate cântecele noastre vorbesc despre o relație de acceptare cu Anglia. Nici o piesă de-a noastră nu glorifică frumusețile acestei țări, ci ororile de la tot pasul. Dar cântecele nu reflectă nici mentalitatea americană decât în anumite privințe. Cred că piesele noastre sunt universal valabile. Nu înseamnă că dacă voi cânta în engleza americană, lucru care nu se va întâmpla niciodată, o să scoatem altfel de sunete.

Nu poți schimba, eventual, decât procesul de elaborare al pieselor. N-o să ne apucăm să ne schimbăm stilul după cum bate vântul. Dar mi-ar plăcea să avem mai multă libertate de acțiune.

SQUEEZE

Noul LP Squeeze, „Some Fantastic Place”, a apărut în toamna anului trecut. Ei sunt și vor rămâne creatorii unor mari hituri pop, piese înregistrate cu mare atenție la versuri și linie melodică. Noul album se încadrează în același tipar familiar, cu observații lirice percutante și cu posibilitatea de a crea fraze melodice electrizante. Cine sunt autorii? Chris Difford și Glenn Tilbrook.

Albumul este produs de Pete Smith și Squeeze și mixat de Bob Clearmountain. Oferă 11 compoziții clasice, la fel ca și single-ul „Third Rail” - o diversitate de acorduri și stiluri. Piesa titlu, o lamentație dedicată unui fost prieten este, fără îndoială, cel mai dureros cântec de dragoste din repertoriul lor. Piese ca „Talk To Him” și „Images Of Loving” trimit cu gândul la momentele de pop pur de la începutul anilor '80, când single-uri ca „Is It Love”, „Ano-

ther Nail In My Heart” și „Pulling Mussels (From The Shell)”, au făcut din Squeeze o campioană a topurilor mondiale.

Lui Difford și Tilbrook li s-au alăturat pe acest album Keith Wilkinson la bas și Pete Thomas (ex-Attraction, baterie) și Paul Carrack - keyboards și vocal.

A spune că „Some Fantastic Place” este o revenire la forma inițială, ar fi o contradicție. Atât „Play” (1991), cât și ultimul lor album scos la A & M, „Frank”, oferă un surplus de piese memorabile. Ceea ce marchează, însă, în plus acest nou album este revenirea la simplitate. Și, spre deosebire de alți colegi de generație, Difford și Tilbrook își pregătesc noile proiecte cu același entuziasm. E extraordinar să așculți un album nou, strălucitor, al unei trupe, care încă deține formula magică a artei compoziției.

MANIC DEPRESSION TOUR

Până la ora redactării acestor rânduri, nu s-au primit confirmări pentru alte două localități, în care organizatorii ar fi dorit să deplaseze caravana „depresiv – maniacală”. Sunt posibile schimbări de ultimă oră și în distribuție. Material fotografic actual de la oaspeții de peste hotare, n-am recepționat până acum (9.04), dar poate le vom avea în numărul din 19/20.04. Organizatorii turneului sunt Edgar Surin Music Production și Sfinx Music Experience. La Cluj, coproducător va fi Craft Company, condusă de Costi Cămărașan, iar la Timișoara Eldosor cu Sorin Bocorean în frunte. Pe 18 aprilie, la studioul Martin (fostul cinematograful Volga), va avea loc o conferință de presă cu oaspeții de peste hotare. Ora de începere: 12.00. Biletele, cu un preț unic pe țară (5000) s-au pus în vânzare (pentru bucureșteni) la Sala Palatului, magazinul Muzica, Sala Polivalentă, Arenele Romane. La „Arene” vor fi amenajate standuri cu produse de mare interes (șepci, insigne, casete, CD-uri, T-shirt-uri). Cel puțin, asta-i intenția producătorilor, cărora impresarii grupurilor străine le-au promis tot concursul.

Sponsorii pentru București: Rom-Image Paradis, Studio Martin, U.T.T.A. – B.T.T., Soc. Comercială Nord S.A., Tineretul liber, Radio Unipuls, Radiodifuziunea Română și Vox Pop Rock.

În cele două zile vor cânta în Capitală (dacă plouă, concertele se vor ține la Sala Polivalentă): Cynic (SUA), Era (Bulgaria), Beast Of Eden (Africa de Sud), Schnitt Acht (SUA), Altar, Holocaust, Sin, Neurotica, Interval, Ultimatum, Quartz. La Timișoara (Sala Olimpia) vor concerta: Cynic, Schnitt Acht, Era, Damnat, Subcontrol și poate Neurotica (21.04). La Cluj-Napoca (pe 23.04) la Teatrul de vară vor ajunge Beast Of Eden, Era, Neurotica, Compact C., Spasm.

Vecinii noștri thrasheri din sudul Dunării s-au format ca grup în octombrie 1986, în componența actuală fiind Ivan Nestorov (bas, vocal), Dobrin Filipov (ch., vocal), Mihail Ialandjiev (tobe, vocal) și Dimitri Kovacev (vocal).

Prima apariție publică și-au făcut-o la prima ediție a festivalului rock Sofia, în 1987, „forțând” juriul conservator să-i premieze ca fiind cel mai bun grup rock. Acest succes a fost urmat de turnee în țară, participarea la festivaluri naționale și desfășurarea la Moscova, urmate de alte turnee în Cehoslovacia și Iugoslavia. Deh! În același an (1990), au mai câștigat Marele Premiu la Orfeul de Aur.

În noiembrie 1991, Era a participat la „Francofolies”, la Blagoevgrad, fiind invitat și la ediția de la La Rochelle. Au participat și la festivalul „Les Eurockennes de Belfort”, în iulie 1992.

În 1991, sătui de pseudomanagerei și agenți paraziți, Kovacev și Nestorov își fac propria agenție de management, „Sofia Music Enterprises”, „responsabilă” atât de festivalul anual „Rockmaniacs” (invitați Sodom – 1991 –, Gillan – 1992 –, Nazareth – 1993 –, cât și de „Metal Spring ’92” (la care au participat Tankard), precum și de promovarea unei bune părți a rockului bulgăresc.

Restul, pe scenă!

A. C.

Era apare pe „BG – Rock 2” (LP/MC), Milena – „Ha-ha” (MC), „Rock For Peace”, „The Golden Orpheus 90” (MC), ca și pe „Suicide” (atât EP, cât și titlul noului album).

„Fuck off” (Ralph Margo)

Bestia s-a născut în Johannesburg, Africa de Sud, la jumătatea anului 1992. Ca urmare a despărțirii, zice-se violente, a vocalistului Jason R. Spencer, de grupul local Wildfire.

Expulzat, datorită prestației scenice „ofensatoare”, Spencer își alătură imediat un vechi prieten, bateristul Charles „Scro-tum” Turner. Urmează rapid basistul Andrew Struthers și, puțin mai târziu, chitaristul Rick Fortier (ex-Wildfire).

Compunând piese ce au fost testate pe un nucleu restrâns de fani invitați la repetiții, Beast Of Eden și-a făcut debutul în cel mai popular club rock alternativ din Johannesburg, depășind toate

așteptările patronului, privind afluența de public.

Primele succese, primele probleme! Struthers trebuie să părăsească grupul din cauza abuzului de substanțe ilicite, iar Turner e nevoit să plece în Grecia pentru șase luni, ca urmare a unor probleme personale. Walter Rus preia postul vacant de basist, dar activitatea live încetează.

Nu și interesul pentru grup, mai ales datorită unui interviu acordat de Spencer unei reviste naționale, în care acesta exprima puncte de vedere radicale asupra unor subiecte delicate, ca legalizarea drogurilor, pornografia (ilegală în Africa de Sud) sau prostituția.

Ian Creswell (ch.) și Peter Enkemeier (tobe) se alătură trupei pentru puțin timp, suficient însă pentru înregistrarea unui single autofinanțat, „Wooden Idol”, apărut în iulie 1993. Primul tiraj este epuizat rapid, dar Creswell și Enkemeier părăsesc grupul, iar Rus pleacă în Seattle.

Roata se-nvârtă mai departe; Ralph Margo apare la tobe, iar Rus se întoarce, după ce obținuse reacții favorabile la single-ul acum interzis pe posturile naționale sud-africane de radio.

Cei de la Beast Of Eden sunt din nou împreună și, din jungla continentului negru, pornesc la asaltul scenei internaționale. Ce va fi, vom vedea!

A. C.

SCHNITT ACHT

sunt

William Morgan Trickel – născut în Florida, 3 iunie 1970
Virgil Leroy Hibbs Jr. – născut în Virginia, 6 aprilie 1971
Cyrus James Peters – născut în Carolina de Nord, 28 aprilie 1972
Pedro Maria Sison IV – născut în Manila, Filipine, 3 iunie 1970

Rock la colet

ATER

Ater (lat.) = negru, întunecat, sinistru, trist...

Un nume potrivit pentru acest cvartet răsărit dintre lacurile înghețate ale Finlandei. Condițiile extreme necesită reacții asjidera, iar în vara lui 1991 Jari-Pekka Aho (bas, voce), Sami Niinisalo (ch.) și Pasi-Pekka Puska (tobe) au format Ater, la început un proiect grind/death umoristic. În mai 1992 li se alătură Marko Hautamäki și în curând, stilul evoluează spre un death/doom melodic cu inserții clasice.

După doar două demouri, „The Black Abyss” (august ’92) și „Ors” (iunie ’93), au reușit să atragă atenția underground-ului și, chiar dacă transparent încă destule influențe (pe care și le asumă), se conturează deja o personalitate proprie puternică.

Ținând cont de potențialul de care par să dispună, ar putea ajunge departe. Până atunci, la întrebările mele a răspuns Marko, ale cărui afirmații riscă să deranjeze câteva spirite dreptgânditoare.

Totuși, de ce Ater?

Pe ce se bazează materialul?

În ceea ce privește textele, ele se bazează pe gândurile, filosofia și experiențele mele. Citesc multă filosofie, mai ales satanism și ocultism, Nietzsche, LaVey, Crowley etc. etc. Așa că textele mele sunt mai mult sau mai puțin implicate în satanism și calea mâinii stângi (left hand path). De obicei sunt un fel de povești, ce implică elemente satanice. Nu vreau să spun prea direct ce gândesc. Îmi place mai mult un stil mai simbolic.

Muzical, majoritatea riffurilor vin spontan. Când repetăm, improvizăm și când vreunul dintre noi cântă ceva care sună suficient de bine, pune pe hârtie, iar când avem suficiente riffuri, (de obicei) eu le strâng într-un tot. Câteodată, scriu emulând o stare experimentală, adică încerc să ajung la o anumită stare de spirit și cânt la chitară ceea ce simt. E cam greu de explicat, dar riffurile scrise așa îmi sună mult mai bine.

Ce părere ai despre povestea asta cu black metalul împotriva metalului creștin? Black Metal Council și tot restul...

Eu n-am fost implicat în Ater chiar de la început, așa că nu sunt cel mai în măsură să răspund, dar știu că Sami a găsit cuvântul într-un dicționar latin. Cred că sună cool și, cel puțin, sună diferit față de majoritatea celorlalte nume. Totuși, mulți au crezut că „ater” vine de la „eater”, fără prima literă, asta e principalul motiv pentru care am pus traducerea în fișa noastră informativă. Poate că am fi avut o problemă în minus, dacă am fi ales ceva de genul Entrailfucker sau Diarrhoea...

Cât despre războiul dintre trupele black metal și cele creștine, cred că e destul de natural să se urască unii pe alții din cauza ideologiilor lor, dar e ridicolă o idee de genul „n-ar trebui să asculte aceeași muzică”. Sunt satanist și urăsc ideologia creștină, dogmele și tot restul, dar ascult trupe creștine. De exemplu, Count Raven sunt extraordinari. Nici un grup black metal n-a reușit VREODATA să facă ceva mai heavy, oricine crede că există pe undeva vreo trupă black metal mai grea, îl rog să-mi trimită o mostră.

Black Metal Council-ul nu mă afectează prea mult. Într-un fel, apreciez activitățile lor anticreștine, dar cum mama dracului pot să fie atât de proști încât să se lase prinși?! Tipul din Burzum și-a făcut reclamă la incendierile bisericilor în orice nenorocită de revistă, e vreo minune că a fost prins? Și îmi displace războiul lor împotriva grupurilor sataniste (care nu sunt adoratori ai diavolului). Cred că închinarea lor la diavol nu e cu nimic mai bună decât creștinismul sau orice altă religie. Toate religiile nu înseamnă decât slăbiciune, și nu e adorarea diavolului o religie? Observă că nu privesc satanismul ca pe o religie, pentru că satanistul nu adoră nici o imagine exterioară sau vreun zeu, OMUL E DUMNEZEU!!!

Vă interesează în vreun fel socialul și politicul?

Nu mă interesează prea mult politica și chestiile astea și nici pe ceilalți membri ai Ater, așa că nu ne afectează prea mult. Personal, n-aș scrie nicio dată texte politice, cred că nu e nevoie de ele. Oamenii ar trebui să reflecteze singuri asupra ideologiilor politice. Si-

gur, cineva ar putea spune ceva de genul asta despre textele satanice și din partea mea e OK, e părerea omului, dar după mine satanismul e altceva, e o ideologie foarte prost înțeleasă, mai ales datorită adoratorilor diavolului, care pretind că sunt satanisti. Cum am mai spus, nu predic prin textele mele, nu vreau să-i fac pe oameni satanisti prin ele, singurul rezultat ar fi apariția unui mare număr de pozeuri infantile care ar pretinde că sunt satanisti fără să aibă nici o cunoștință aprofundată asupra subiectului. Satanismul nu se potrivește oricui!

Crezi că fiind o trupă finlandeză aveți un statut diferit în vreun fel?

Ce încerc să spun este că faptul de a fi un grup finlandez nu ne face mai buni sau mai răi decât alții, doar așteptările oamenilor pot varia în funcție de locul din care provii.

Cum v-ați caracteriza?

Niște tipi destul de obișnuiți. Facem muzica pe care am vrea s-o ascultăm. Nu încercăm să fim deprimați sau „răi” tot timpul, e ridicol. Singurul grup „rău” original și bun care există este Tezcatlipoca, sunt realmente stranii.

Ce părere ai despre ideea că metalul s-a învechit și e plicticos, că trupele se copiază unele pe altele? Cum îți se pare scena?

Toată lumea se plânge că black metalul e o modă (și e), dar par să fi uitat scena grind. Dacă asta-i posibil, e chiar mai proastă decât scena black. Majoritatea grupurilor noi încep prin a cânta grind, pentru că nu sunt în stare să cânte ceva mai complicat. Apoi se plictisesc de toată chestia grind, încep să cânte altceva și atunci lumea le spune că merg cu moda. Mi se pare paradoxal...

Cât despre faptul că se copiază unii pe alții, asta pare să fie ceva obișnuit. Când cineva inventează ceva care sună cool, tot ce ai de făcut este să schimbi puțin ideea inițială și în curând lumea va crede că ești un grup original! Salut trupele adevărate, ca Necromantia, pentru că au inventat stiluri și sound-uri atât de radicale, încât nimeni nu le poate copia fără să fie prins.

Sunt puține trupe mari pe scena europeană. Nu mai pot să ascult toată porcăria asta grind. E foarte greu de spus care ar fi cea mai bună scenă din Europa, dar îmi place mult scena finlandeză. Sunt multe trupe bune în Marea Britanie și Suedia. Dintre grupurile norvegiene, îmi place Godsend cel mai mult. E o trupă criminală!

Câteva vorbe despre compilația Shiver pe care veți apărea?

„Gravelust” este piesa care figurează pe această compilație. Am vrut să punem cântecul ăsta pe CD pentru că acum l-am modificat și vroiam să avem și varianta veche pe un CD.

Oricum, CD-ul se numește „Sometimes Death Is Better” și ar fi trebuit să iasă la sfârșitul lui ianuarie ’94, pe el figurând 16 trupe (a ieșit și cei care apar sunt Internal Bleeding (USA), Deformity (Swe), Earthcorpse (UK), Compos Mentis (Hol), Afterdeath (Por), Dystrophy (Ger), Inquisitor (Hol), Algol (Nor), Deranged (Swe), D.A.B. (Fra), Absorbed (Spa), Ater (Fin), Inverted (Swe), Disgusting (Nor), Caducity (Bel)).

Pe lângă Shiver, poate fi comandat și de la grupurile respective; va fi și distribuitori din toată lumea. Merită să fie luat!

Planuri?

Nimic deosebit încă. S-a vorbit despre scoaterea unui CD întreg, dar nu mai spun nimic deocamdată despre asta, încă e foarte nesigur. Facem mereu piese noi și marfa nouă e categoric mult mai bună decât tot ce am făcut până acum. Poate o să înregistrăm ceva la vreo repetiție, vom vedea... Totuși, e sigur că următoarea apariție nu va fi un demo.

Un ultim cuvânt?

Mulțumesc pentru interviu. Dacă există vreo trupă cool de doom, în România sau în altă parte, care citește asta, contactați-mă și să facem schimb de demouri și resturi! (Scrieți mai întâi).

Adrian Coleașă

Ater c/o Marko Hautamäki, Väilite 6 A 4, 61100 Peräseinäjoki, Finlanda

COSMAR PE STRADA MORTII

OBITUARY

John Tardy (v), Trevor Peres (g), Alan West (g), Frank Watkins (b), Donald Tardy (d)

● Fructul unei filosofii thrash carnivore inspirate de grupuri ca Celtic Frost, Bathory, Death și Slayer, cvintetul est-american Obituary cucerește întregul mapamond printr-o muzică gravă, abrazivă, extrem de violentă, dar ireproșabil gândită și interpretată tehnic de muzicieni stăpâniți de senzații morbide, inspirații cavernoase și de o permanentă sete de etalare a propriilor frustrații halucinante.

● Asamblat în 1985 în Orlando/Florida, la inițiativa impulsivilor John Tardy (v), Trevor Peres (g), Daniel Tucker (b) și Don Tardy (d), debutează destul de modest în același an, cu un prim single („Metal Up Your Ass/Psychopatic Mind”), sub numele de Executioner, autoprodus sub firma Xecution Music Promotions. Cvartetul devine cvintet, prin angajarea dezlănțuitului chitarist solo Alan West (ex. Massacre) iar următorul demo, „Find The Arise/Like The Dead”, oferă prima piesă compilată „Raging Death” (1987), editată de casa independentă Godly Records. Extrem de încântat de calitatea următorului demo, „Slowly We Rot”, Roadrunner oferă grupului un contract pentru nu mai puțin de opt albume, cerându-le, totodată, schimbarea numelui din cauza unui alt Executioner din Boston. Obituary se naște oficial în 1988 și, în primăvara anului următor, surprinde întreaga lume a metalului prin LP-ul (1), incluzând un death extrem prin forță și brutalitate, dar interpretat cu un entuziasm fraged,

demn de învidiat. Astăzi, toți specialiștii în materie sunt unanimi în a recunoaște că acest disc este una dintre realizările de antologice ale genului, prin care formația se alătură brusc galeriei adevăraților monștri, numiți Venom, Death sau Morbid Angel. După un senzațional debut ca producător al primelor LP-uri Sepultura, Scott Burns reușește ca, prin Obituary, să ajungă cel mai solicitat profesionist de studio al domeniului, iar Morrisound Studio, să reprezinte etalonul de sunet al unei generații lansate într-o fulminantă urmărire competitivă.

● Pentru (2), Alan West, retras din cauza problemelor personale, este înlocuit de James Murphy (ex-Death). De asemenea, Tucker lasă locul noului basist, Frank Watkins. Concertele și vânzările le sporesc numărul de fani. Ajunge renumit în Europa, unde concertează „cap de afiș”, alături de

Morgoth și Demolition Hammer, iar în primăvara lui '91, West reapare în formație, Murphy optând pentru Cancer.

● Înregistrat în obșnuitul Morrisound cu același „al șaselea component”, Scott Burns, (3) iese în primăvara lui '92, primit extrem de bine de critică și ovăționat din start de fani. Chiar dacă stilul nu a evoluat vizibil între primul LP și acesta, audiem un „metal pur Obituary și nimic altceva”, caracterizat permanent de aceeași trăsătură: prospețime/tehnică/brutalitate agresivă. Turneul mondial început în mai/unie '92 în Europa (cu Napalm Death), include până la finele anului un mare număr de state americane, o vizită japoneză și mai multe concerte în locuri și state neconvenționale (Argentina, Chile, Brazilia și Venezuela).

● După ce a inaugurat în 1988 moda „proiect-grupurilor-death” (Meathead

Seed cu cei doi Tardy, plus doi componenți Napalm Death, Six Feet Under alcătuit de Allan West și Chris Barnes de la Cannibal Corpse și The Hunchmen, format de Watkins și fostul vocal Righteous Pigs), în ianuarie 1994, Obituary a început lucrul la un nou album.

Discografie selectivă:

- (1) „Slowly We Rot” Roadrunner/Roadracer/03.1989
- (2) „Cause Of Death” Roadrunner/Roadracer/09.1990
- (3) „The End Complete” Roadrunner/Roadracer/04.1992

Discuri neoficiale:

„Immortal Visions/Godly Beings” (live CD-sevenorje de la Dynamo Open Air 1991 și de la un show radiofonic cu Sepultura)

G. G.

● Bogdan Ioan Sorin (B.I.S. - Târnăveni). 1) Titlurile de pe „Shades Of God” (Paradise Lost) au fost în V.P.R. 7 (20)/94 și în același număr am publicat și câteva date sumare despre formație. Un amplu profil, plus un interviu, au existat în nr. 10 (23)/94. Pentru Sarcofago, vezi VPR 3 (16)/94. Dacă nu-l găsești, revino. 2) Născut în 1988 în cartierul newyorkez Bronx, Demolition Hammer înregistrează primul demo, „Skull Fracturing Nightmare” în formula: James Reilly (c/v), Steve Reynolds (b/v) și Vinny Daze (t/v), înainte de a deveni cvartet prin angajarea lui Derek Sykes (c/v). După caseta „Necrology”, semnează cu Roadrunner și editează două albume death metal bine cotate, „Tortured Existence” (tras în Morrisound Studio și produs de Scott Burns - 1990) și „Epidemic Of Violence” (imprimat în Normandy Sound Studio sub îndrumarea lui Tom Soares - 1992).

● Detăsele (Pitești). 1) Am recepționat mesajul vostru, alături de stările locale. Câteva date despre Torchure au fost în VPR 6/19. 2) N-am înțeles, doriți date biografice sau casete cu Dismember și Carcass? Ambele variante se pot rezolva.

● Johnny „The Rub Law” (Sighet). 1) Am reținut că în orașul tău activitatea rock este superbă, dar lipsește cu desăvârșire. Iar cel mai nou afiș de „rock metal” datează de vreo 3 ani (când anunța formația Pharaon). 2) Mă bucur că îți place The Gathering, grup care se apropie de perfecțiune. 3) Din lista trupelor indicate de tine, nu dețin date decât despre grupul german Paradox.

● În 1986 Charlie Steinhauer (c/v) și Axel Blaha (t) părăsesc trupa heavy Warhead, pentru a forma un band mai dur, care să reliefeze tot ce avea rockul mai agresiv, de la Priest și Motörhead, până la Metallica și Anthrax. Întâlnirea cu chitaristul solo Markus Spyth și cu basistul Matthias Schmitt este salutară, cei patru reușind să imprime în același an o machetă, care atrage atenția casei Roadrunner. După apariția pe compilațiile „Teutonic Invasion Part.1”, înregistrează albumul „Product Of Imagination”, timp în care Charlie este înlocuit de doi membri, Armin Donderer (v) și Key Pafemann (c). Discul include atât referințe la thrash-ul american, cât și esanțioane heavy-metal britanice; și chiar dacă nu afișează o tehnică muzicală deosebită, descoperă o energie intensă, specific germană. Următorii doi ani nu mai aduc nimic, în afara unor frecvente modificări de personal, dar la sfârșitul lui 1989, Schmitt și Blaha apelează din nou la Charlie Steinhauer (v/c) și cooperează pe Dieter

Roth (c), noul cvartet reușind să înregistreze cel cuit album numit „Heresy” (1990). Din păcate, istoria grupului se oprește aici.

● Ioana „fan Direcția 5”. Scrisoarea ta a ajuns la Tony Șicăreșcu. Așteaptă urmarea.

● Asmodeus (București). 1) Epistolele 10 și 11 au intrat pe rol, deci urmează răspunsurile și adăugirile de rigoare. Am reținut că noul EP „My Dying Bride „I Am The Bloody Earth”, deși programat în decembrie, a ieșit pe 28 februarie din cauza accidentării bateristului Rick și că Master's Hammer, compus din șase cehi, nu sunt chiar extrem de brutali introducând și elemente melodice în muzica lor. Dacă tot pozezi caseta „The Fleemnic Occultist”, nu puteai indica și componența? 2) Alex (București) e informat că de curând Samael a editat noul LP/CD, „Ceremonie Of Oposite”. 3) Despre „From Dark To Black” (indicat de tine, ca aparținând acelorași Samael), o scurtă recenzie dintr-un Rock Hard, datat 1991, informează că LP-ul este

pei suedeze (Peter Hansson - c; Christoph Johnsson - v/c ritmică; Eric Gustafsson - b, Oskar Fors - t) include un prim demo în 1989, secundul „Beyond The Veils Of Inner Wickedness” (1989) și cel de-al treilea, „Symphony Masses: Ho Drakon, Ho Megas” (1990). Vechiul lor label, House Of Kicks, va reedita acest ultim titlu pe un EP cu 5 piese, lansat la sfârșitul lui 1993. Distribuția bună a benzilor și sunetul absolut original îi determină pe cei de la Deaf Records (Peaseville) să le ofere un contract, materializat de „Time Shall Tell” (mini LP/1990) și „Of Darkness” (LP/CD/03.1991). Notează și prezența piesei „The Return” pe compilația „Deaf Metal” (1993), dar, la data apariției acesteia, trupa se afla sub contract cu Active Records, care a publicat „bombastica și fastuoasa operă death” „Beyond Sanctum” (04.1992). 10) Cumulând datele tale cu ale mele, iată ce am obținut despre Acheron (în atenția aceleiași „Urâtanii” din Sibiu). Descrie de propriul label „pure and sick satanic

Gașca de prieteni

o compilație a casei Osmose, pe care trupa noastră figurează cu o piesă. 4) Nu mă mai speria cu atâtea „avertismente”, oricum îți răspund la toate problemele. Chestia este că, între primirea scrisorilor, și apariția răspunsurilor pot trece câteva săptămâni. 5) Interesantă spicuirea ta din topul prestigioasei publicații „Guitar World”, dedicată instrumentiștilor profesioniști. Deci, în clasamentul primelor 50 de albume (cele mai tehnice) ale tuturor timpurilor, apar Death - „Individual Thought Patterns” (locul 15), Godflesh - „Streetcleaner” (nr. 29) - „Music And Sound Of The Future”, disc situat peste „Master Of Puppets”, My Dying Bride - „Turn Loose The Swans” (30), Morbid Angel - „Altar Of Madness” (locul 50). 6) Reține o corectură: primul 7” EP Baphomet (USA, acum Banished) se cheamă „Spectral Maniac” (1990), nu „Baphomet”. 7) Completările tale la Afflicted sunt extrem de sumare, pentru un grup atât de interesant și de bun. Un amplu profil va apărea în curând, la noua rubrică „Metal Zone” (care va înlocui Bad News). 8) Prea mă crezi atotștiutor. Îți spun sincer, nu dețin componente Mass Psychosis și Accidental Suicide. Eventual le așteptăm de la alți prieteni de-ai noștri. 9) Cu The rion e altă poveste. Discografia tru-

death metal”, trupa lui Vincent Crowley (fost chitarist al primei formule Nocturnus - 1988) apare la Pittsburgh, SUA începându-și cariera cu demo-ul „Rites Of The Black Mass” urmat de 7” EP-ul „Deprived Of After” (1991) care a provocat destulă agitație. În aprilie '92 apare la Turbo Records LP-ul „Rites Of The Black Mass” produs de celebrul Scott Burns, dar fanii underground mai discută de posibilul 7” în 1992. În 1993 figurează pe compilația „Appointment With Fear” aparținând casei Cyber Music. 11) Cu speranța că nu-mi mai poți reproșa nimic privind spațiul acordat, te aștept cu o nouă colaborare „cutremurătoare”.

● Daniel (Bacău). Problemele referitoare la grafică și benzi desenate nu țin de profilul acestei rubrici. I-am transferat scrisoarea Orlan-

● Fuck (Călărași). 1) I'm sorry, bade, dar am primit comanda ta prea târziu. O vei avea după 14.04 și înșănătoșire grabnică. 2) Nu fi îngrijorat pentru pancreasul tău, mai mult ca sigur vom vedea la București concerte cu Sepultura, Napalm Death și Obituary, tot așa cum am văzut cu Maiden în februarie. Vrei o dovadă? Până la trambitați concert cu Motörhead ar mai fi vreo câteva zile. Ai mai auzit ceva? 3) Niciodată n-am să irosesc spațiul (și așa

drămuț) pentru texte rock. Consider că informația e mai importantă. 4) Ai să te miri, dar mulți cititori apreciază rubrica „Demo(n)strații”. Personal, cred că ar trebui extinsă. 5) Topul Metallica nu trebuia trimis la mine. Răsfodeste colecția! 6) Li transmit pe această cale lui Florian, de la Joc Secund, părerăa ta. Trupa practică un hard cu multe elemente ale rockului progresiv, dar vocea (prea siropoasă) strică totul. 7) Sunt de acord că Abator „nu se pot numi rockeri”. 8) Slaba calitate a pieselor și a informațiilor rock prezentate pe micul ecran nu mai constituie un secret pentru nimeni. 9) Alte răspunsuri, în curând.

● Andreea (Timișoara). 1) Deși se pare că ai calități vizibile pentru a deveni fotomodel, văd că te-ai băgat și prin rock, ceea ce nu-i rău deloc. Dar dacă scrii despre o trupă locală, documentează-te cât de cât înainte, căci informații gen „cred că e unul Rudy pe chitară” nu folosesc nimănui. Și cum sărută X din trupa Y, nu știu pe câți interesează. 2) Raluca din Timișoara este rugată să-și publice (în „Gașcă”) adresa, deoarece dorești foarte mult să o cunoști. În al doilea rând, „dacă a cerut informații despre trupa Damnat, e clar că, ori îi place cum cântă, ori îi place unul dintre membrii ei”. Rămâne ca Raluca să (ne) dea un semn de viață!

● Panek Alexandru (alias „Blitz”, Orșova). 1) Dacă în introducerea ta „lu” Gaby, al mai barosan dintre pretenari te-ai referit la greutate, ai nimerit-o. Am peste 100 de kilograme, deși fetele mele m-au pus la regim (de slăbit). 2) Ca să-ți demonstrez că sunt „de gașcă” iată acum, titlurile pieselor de pe albumul Tiamat „Sumerian Cry”. „Intro-Sumerian Cry (Part.1) In The Shrines Of The Kingly Dead/The Malicious Paradise/Necrophagios Shadows/Nocturnal Funeral/Outro-Sumerian Cry (Part.2)/Apothesis Of Morbidity/Altar Flame/Evilized/Where The Serpents Ever Dwell/The Sign Of The Pentagram”. 3) Pentru primul Paradise Lost, cercetează rubrica prezentă din VPR 9 (22)/94. 4) Anunțul și topul 7 le-am predat celor care se ocupă de aceste rubrici. 5) Urările le-am împărțit cu colegii mei. „Toate cele dure” și tie!

● Bălănci Dumitru (Iasi). 1) Pentru trupa ta death/doom îți recomand studioul „B'n'ish” al lui Valeriu Sterian. Preț informativ: 15.000 lei/oră, deci în final totul depinde de cât de bine sunteți pregătiți. 2) Nu am nici un fel de relații cu alți redactori muzicali în afară de colegii de la VPR și o parte dintre cei de la Uniplex Radio. 3) De spargerea Pestilence n-am auzit, dar Bolt Thrower

și-a anunțat într-adevăr dizolvarea. 4) Pentru cât de adevărată e „chestia cu Motörhead, Pantera, Sepultura” vezi mai sus răspunsul pentru Fuck. Dea Domnul să n-am eu dreptate! 5) Cotidianul vostru local ar face mai bine să includă o rubrică muzicală serioasă.

● Ina (Pitești). 1) Am primit interviul cu Kapela (și poza). Între timp am realizat altul cu ei, în formula actuală. Aștept colaborările promise, statutul de „corespondență specială” acordat te obligă!

● Jim Ghost (Constanța). 1) După cum te descrii, mă bucur că te-am cunoscut. Ai uitat să-ți indic greutatea. Multumesc din suflet pentru plic și timbru, am început să le colecționez. 2) Dacă ești în stare de orice sacrificiu (inclusiv cel „suprem”) pentru a-ți procura discul dorit, de ce nu tragi o fugă până la București? Eventual, anunță-mă dacă-ți pot trimite caseta cu același material. 3) Și mie-mi face plăcere să corespondăm. Încrederea pe care mi-o acorzi mă face să mă simt ca un Superman. 4) Mă poți suna, de preferință dimineața între 8 și 12. Poate-mi trimiți și ceva date despre rock-ul local. În rest, numai bine, ție și prietenilor tăi.

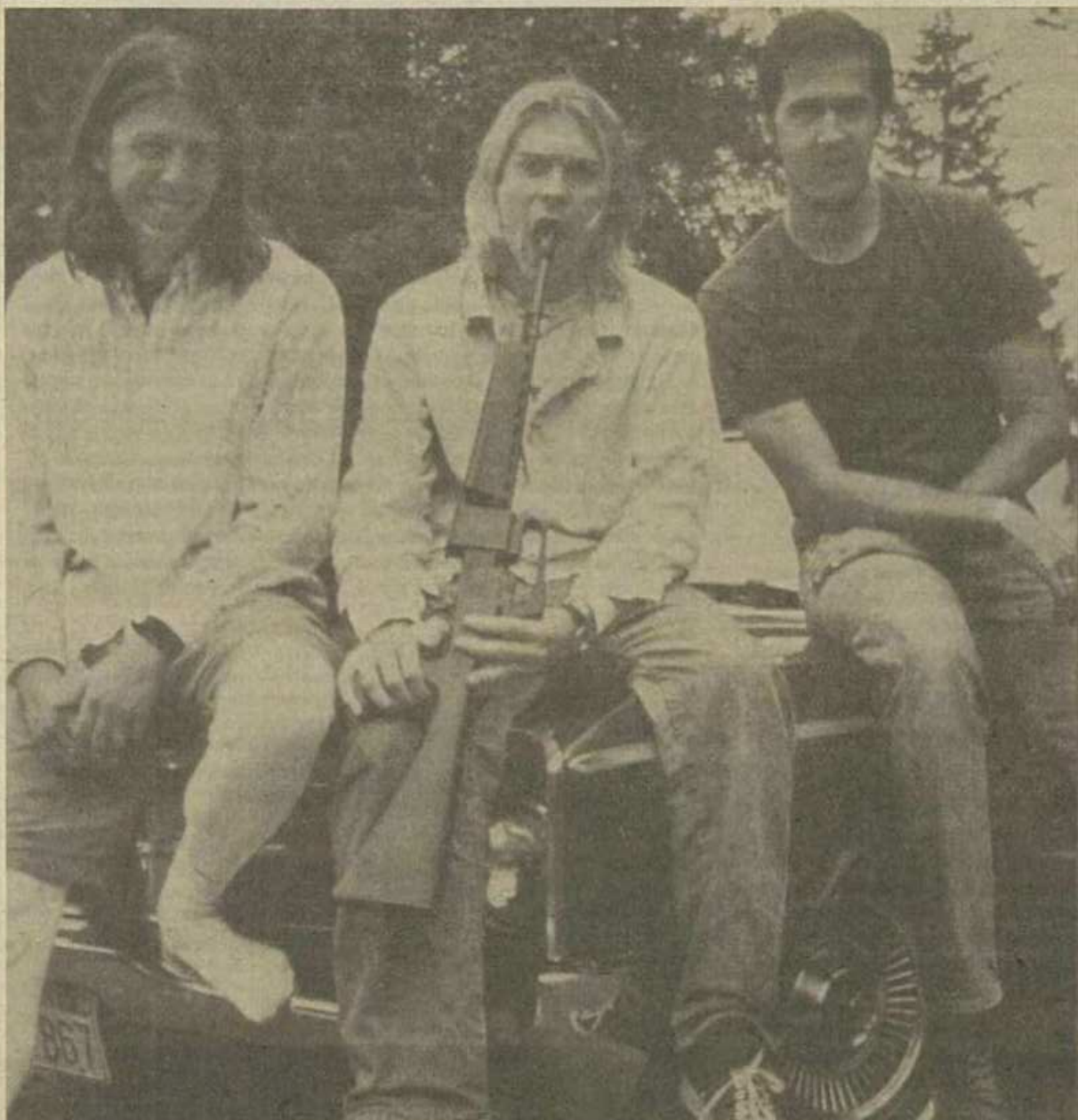
● Lori (Timișoara). 1) Despre clubul vostru alternativ am relatat (în funcție de ce-am primit) la A.D.R.N. 2) Aștept caseta, fotografia și datele despre Chaos și mă voi ocupa de promoția și difuzarea trupei. Nu cer decât un lucru: calitate. 3) Va veni și rândul punk-ului, în curând. Se lucrează la un serial destinat amatorilor acestui stil. Fil pe fază!

● Iron Ghost (Fetești). 1) Dorința ta („să vă citec la numărul 10 milioane”) nu cred că se va putea materializa, nici dacă am deveni cotidian. Oricum, apreciez gestul. 2) Discografia Sodom: „In The Sign Of Evil” (mini LP) 1985, „Obsessed By Cruelty” 1986, „Expurse Of Sodomy” (EP) 1987, „Persecution Mania” 1988, „Mortal Way Of Life” (Live) 1988, „Agent Orange” 1989, „Ausgebombt” (Maxi) 1989, „Better Of Dead” 1990, „Tapping The Vein” 1992, „Aber bitte mit sahn” (EP) 1993, „Get What You Deserve” 1994 toate la casa Steamhammer. 3) Nu posed acel disc Tankard.

● Gașca, studioul, coșmarul și celelalte rubrici îndrăgite vă aparțin. E suficient să ținem legătura prin C.P. 11-42, sector 2, București, 72.400, pentru

Gabi Gomboș

NIRVANA = REPAUSUL ABSOLUT

CIRCUS NOIEMBRIE 1993

1986 - Kurt Cobain și Dale Crover, baterist la The Melvins, înregistrează un demo, purtând titlul „Fecal Matter”... Buzz Osborne (The Melvins) îi face cunoștință lui Kurt cu basistul Chris Novoselic (6'7"). Împreună cu bateristul Aaron Burkhart, formează trupa Ed, care va deveni apoi Ted, Fred, Skid Row și, în final, Nirvana.

1988 - Sub Pop Records editează 1000 de exemplare ale single-ului „Love Buzz”/„Big Cheese”.

1989
Bleach, înregistrat împreună cu bateristul Chad Channing, ocupă primul loc în vânzările locale. Chitaristul Jason Everman (Soundgarden, Mindfunk) le asigură deschiderea într-un prim turneu.

1990
Noiembrie - Sub Pop editează single-ul „Silver”/„Dive”.

1991
Septembrie - Apare albumul „Nevermind”, vândut în mai mult de patru milioane de exemplare.

1992
Ianuarie - Nirvana ajunge în majoritatea topurilor pe primul loc cu single-ul „Smells Like Teen Spirit”. Grunge devine o familie mondială... Circulă zvonuri referitoare la decesul lui Kurt.

Februarie - Se căsătorește cu Courtney Love (Hole).

Aprilie - Courtney anunță că este însărcinată, iar în septembrie se va naște Frances Cobain.

Decembrie - DGC lansează „Incesticide”, o colecție de fețe B și alte rarități.

1993
Ianuarie - Kurt declară revistei „The Advocate” că se consideră „în mod clar un homosexual prin spirit”, și că „probabil ar fi putut fi bisexual”. În

același interviu, îi declară pe Guns N' Roses „patetici și netalentați”, iar pe Pearl Jam „o trupă de rock comercială”.

Mai - Producătorul Steve Albini anunță că Geffen Records nu va mai edita următorul album Nirvana.

Iunie - Kurt este arestat pentru o presupusă violență la adresa soției sale. Raportul Poliției descria incidentul ca fiind o ceartă între cei doi, care ar fi pornit de la prezența unei arme în casa celor doi din North Seattle. „Kurt nu e un tip violent”, spune Love. „Nu e genul de bărbat care să-și bată soția, suntem cel mai compatibil cuplu care a existat vreodată”.

Septembrie - Apare „In Utero”... Nirvana îl recrutează pe chitaristul Pat Smear pentru concerte.

NEW MUSICAL EXPRESS 12 MARTIE 1994

• „Dacă mă voi omorî într-o zi, o să-o fac dintr-un motiv serios, nu pentru că aș avea probleme cu stomacul. Așa că m-am hotărât să beneficiez de toate din plin, cât mai pot”.

• „Eu am vrut să devin dependent. A fost alegerea mea... Când am terminat turneul european, am continuat să mă droghez în fiecare zi. Nu-i vorba că amesteci heroina cu băutură și te cureți. Când te scoli dintr-o beție nu mai ai nimic. Toți cei pe care-i știu că iau OD, se îmbată. Și tot seara.”

• „De cinci ani de când am probleme cu stomacul, tot vreau să mă omor în fiecare zi. De multe ori am fost foarte aproape.”

UN ROCK STAR ÎN COMĂ - PATRU ZILE CARE AU ÎNSEMNAT APROAPE SFÂRȘITUL NIRVANEI
3 MARTIE

După amânarea a două concerte în Germania (München și Offenbach), Kurt Cobain, Courtney Love și fiica lor Frances Bean își petrec o mică vacanță la Hotel Excelsior din Roma. În ciuda rumorilor care circulau în Statele

Unite, cum că Kurt ar continua să aibă probleme cu drogurile, oficialitățile declarau că ar avea „un simplu guturai”.

4 MARTIE

Kurt este găsit în cameră în stare de inconștiență. Expertizele medicale au stabilit că luase o supradoză de Roipnol (folosit pentru insomnii), asociat cu o cantitate serioasă de șampanie. Un comunicat al casei de discuri Geffen arăta că solistul (de 27 de ani) „suferise o cădere psihică provocată de oboseală și de o gripă rebelă”.

5 MARTIE

Cobain a ieșit din comă. Vorbea conștient și urma tratamentul prescris de medici.

6 MARTIE

Starea sănătății sale se ameliorează, și își petrece întreaga zi răspunzând scrisorilor de încurajare din partea cunoscuților și a fanilor.

HIT PARADER APRILIE 1994

Concepțiile yin și yang ale albumului „In Utero” sunt o parte a relației lui Kurt cu muzica. A face ceea ce dorește și a duce o viață normală au fost dorințele sale. Când Kurt s-a lăsat de droguri, a încercat să facă ceva cu viața lui. Și-a părăsit mama și a încercat, un timp, să stea cu tatăl său. El i-a influențat lui Kurt gusturile muzicale și l-a convins să dea examen la un Institut de Mărină.

„Cred că rezultatul testului a fost prea mare pentru mine”, recunoaște Kurt, „pentru că două nopți un recrut a tot încercat să mă facă să semnez. Atunci m-am hotărât ce aveam de gând să fac cu viața mea. Mi-am dat seama că trebuie să mă întorc la chitară. Pentru ei însemna o pierdere de timp, o chestie inutilă. Pentru mine de acolo începea viața”.

Un nume premonitiv, ales de Kurt Cobain, un sfârșit tragic, în plin apogeu al carierei au blocat efectiv suflarea rock din întreaga lume. Luând din dicționar sensul noțiunii de „nirvana”, vom afla, că în budism și jainism, ca și în filosofia indiană, sankhya desemnează repausul absolut (înțelegerea ciclului reîncarnărilor și eliberarea definitivă de suferințe), dobândit cu ajutorul contemplației și al ascezei. Poate că partea finală a definiției nu i se potrivește lui Kurt, și tocmai din această cauză, se pare că repausul a venit mult prea devreme.

Știrea a fost difuzată vineri de CNN și MTV, iar sâmbătă, și de TVR. La MTV, s-a reluat în fiecare oră comentariul scurt al poliției din Seattle și declarațiile impresariatului Nirvana și Geffen Records. Tot la MTV, s-a redifuzat programul „Unplugged” cu Nirvana.

Reprezentant al unei generații disperate, ajuns pe culmile gloriei, la numai 27 de ani, Kurt Cobain a clacat. Alcoolul și drogurile au răpus, din nou, un adevărat talent.

Faptul că și-a luat singur viața, demonstrează, însă, că, pentru Kurt, banii și gloria au contat prea puțin.

Heavy Metal Lexikon

Benediction

Este cât se poate de enervant să mă apuc acum să transcriu datele biografice ale unei trupe care, de fapt, abia acum se pregătește să devină o trupă. Mult mai palpitant ar fi să încep să copiez prospectul de la cutiuțele cu medicamente contra bătăturilor.

Grupul a fost fondat în februarie 1989 la Birmingham (Anglia), (inițial sub numele de Stillborn) de către Mark „Barney” Greenway (vocal), Peter Rewinski (chitară), Darren Brookes (chitară), Paul Adams (bas) și Ian Treacy (baterie). În ciuda zvonurilor, care menționau două benzi demo, trupa a scos o simplă rehearsal - tape, cu intenția de a o prezenta unei case de discuri profilată pe death - metal și, mai ales, potrivită. Acest din urmă criteriu („potrivită”) a restrâns cercul aspirațiilor la două nume: Earache din Nottingham și Nuclear Blast din Donzdorf (vă dați seama ce mică e lumea?). Dar la Earache nu se putea pătrunde: garda națională încercase posturile de apărare ale „castelului”, în timp ce înăuntru, încasările de pe urma discurilor Morbid Angel și Napalm Death, erau numărate, legate cu banderole de hârtie și stampilate. Chestia asta a durat vreo jumătate de an (a venit toată familia să ajute la numărare - cu căței, cu purceli!), dar, desigur, Benediction nu avea chef să aștepte atât timp. Nuclear Blast a semnat contractul cu Benediction - categoric, o afacere profitabilă de ambele părți, și, categoric, o încântare pentru fanii celor mai brutale sunete (mi s-a acrit să tot aud de „death metal” cât e ziua de lungă, vouă nu? Ne-am descurcat ani de zile fără clasificările astea stupide, și încă foarte bine).

Cu LP-ul lor de debut, „Subconscious Terror”, apărut în 1990, Benediction reușește să creeze o atmosferă mistică atât de incendiară, încât

orice altă tentativă de a reuși o performanță asemănătoare, părând o glumă.

Sunt ani de zile de când zoologii bătute ca nebunii pe malurile unui lac englez, în căutarea „monstrului din Loch Ness”. Păi, să se ducă la Birmingham: monstrul e vocalist la Benediction! Când, fără să am habar de brutalitatea acustică a acestui adevărat escadron de bombardiere din Birmingham, m-am apucat și eu, ca tot omul, să ascult discul, mi s-au spart instantaneu două vase de sânge din ochiul stâng! De atunci, înainte de a-l asculta, îmi pun ochelari de sudor! De pildă, acordurile de bas și baterie de la „Eternal Eclipse”, ar fi fost numai bune în anticăutate, ca ritm de vâslire pentru condamnații la galea. Și ar fi fost numai bine, căci în ritmul ăsta, și un elefant ar fi putut face ski nautic!

V-ați prins, deja, că totul merge perfect, nu? Mi-ar fi făcut plăcere să mă iau puțin și de texte, dar ele sunt aproape ilizibile pe coperta CD-ului (și, din nefericire, cumnatul meu, care e miop, mi-a luat din greșală microscopul electronic la cursele de cai de la Hoppegarten). Dar nu-i nimic, o să vă spun ceva haios despre coperta LP-ului, care înfățișează o idilică insuliță în întunecatului ocean al afuriseniei; da, dar dacă privești coperta invers, insulița devine masca mortuară a fostei învâitoare a lui Barney, care, din pricina notelor lui proaste, i-a prezis întotdeauna, în mod sumbru, că va face carieră în heavy - metal.

Însă, din păcate, niște realizări remarcabile, ca acelea ale băieților de la Benediction trezesc destule invidii - și printre cei mai nerușinați invidioși, se numără Napalm Death, care până nu de mult, făcuse abstracție de Barney, „monstrul din Loch Ness”. Așa că îl dau afară din trupă pe Lee Dorian, pe motiv de „diferențe de concepție muzicală”, apoi îl ademenesc pe Barney cu viclenie, chipurile, numai pentru un turneu (cu Morbid Angel), ca apoi să nu mai vrea să-i dea drumul. Barney a fost înlocuit cu Dave Ingram, cu care trupa a și întreprins în primăvara lui '91 un turneu european (alături de formația franceză Massacra), pe ruta căruia s-a aflat și Berlinul.

1990 LP: „Subconscious Terror” (va urma)

Traducere și adaptare
Manuela Boatcă

PRE-TEXT

VIDEO muzicale

Flautul înflăcărat

Menestrel din altă țară
O să fii aici la vară?

Cuvintele nu prea își au rostul în cazul muzicii care poartă amprenta - recunoscută întotdeauna de la primul acord, de la prima flacăra ieșită din flaut - Jethro Tull. Multe formații rock au explorat universul muzical preclasic, dar nici una nu a reușit o sinteză de valoare a celei semnate Jethro Tull. Personalitatea excepțională a lui Ian Anderson, flautist, chitarist, solist vocal, compozitor, actor bun, tip cultivat și inteligent, fără îndoială, are meritul principal. Omul e ros de gustul spectacolului și poate să urmărească o idee fără să pară obsedat de ea. Toate arabescurile cu care își încarcă melodia nu dau senzația de umplutură, deși par a se conforma unei scheme neschimbate. Paradoxul se lămurește dacă ascultăm muzica lui Händel (un german care a fost compozitorul oficial al curții regale britanice în secolul XVIII). Respectând o regulă compozițională, suitele orchestrate de Händel excelează prin infinite acolade armonice, care mai de care mai străluci-

toare și mai bogată. La fel, compozițiile lui Ian Anderson sunt un fel de mini-opere, dominate de lirismul specific stilului vocal din baladele „veselei Anglii de odinioară”, interpretate de menestrel. În concertele, Anderson adoptă un costum ce amintește de al trubadurilor vechi: cămașă cu multe pliuri, vestă multicoloră, pantaloni strânși pe pulpe și cizme până la genunchi. Instrumentul clasic al menestrelului este chitara. Adoptând flautul, Anderson câștigă mobilitate în gesturi, surprinde prin inedit și prin conotații erotice. Dincolo de joaca video cu o roșcată sexy (în clipul din 1976 - Too Old To Rock'N'Roll...), omul Anderson are ceva din aerul personajelor misterioase ale Evului Mediu - vrăjitor, cavalier și poet al teatrului. Nu-i nevoie să mai spun că multe dintre piesele sale au ca sursă de inspirație fapte și persoane din trecutul glorios al Angliei.

Totuși, Jethro Tull au ținut pasul cu vremea rock-ului fără să-și piardă identitatea stilistică. Caseta 20 Years Of Jethro Tull, scoasă în 1988 de Virgin Music cu Span Pictures și

Chrysalis Rec.Ltd., se ocupă de primele două decenii ale grupului. Avem o sută de secvențe live și video-clipuri, imbinat cu interviuri luate lui Ian Anderson (partea leului), Terry Ellis, manager, Chris Wright, președinte la Chrysalis, John Gee, manager al legendarului Marquee Club. Apoi câteva secvențe de la adunarea jubilară „20 Years” cu păreri ale unor fani Jethro Tull și comentarii ale unei Ann Nightingale, prezentatoare. „Greutatea” casetei este dată de secvențele live ale grupului. O primă înregistrare provine de la un concert ținut la Stockholm în ianuarie 1969 - To Be Sad Is A Mad Way To Be, aproape un blues, cu Anderson la muzicuță! Două clipuri din '76 și '77 - Too Old... și The Whistler, cu Ian Anderson perfect în rolul flautistului, folosind un fluier cu sunet înalt și precis, lipsit de amețea dulce a fluierelor moldovenești. La mijloc avem o porție din concertul susținut în 1978 la Madison Square Garden - Thick As A Brick, Songs From The Wood și Aqua-Lung. Încă un clip - Heavy Horses - filmat în grajdul fermei lui Anderson, altele din '84-'87, nesemnificative, deoarece sunt date pe sfert, încă o piesă integrală, Steel Monkey, un clip foarte bine făcut, iar în final o autoparodie - Jump Start - în care grupul susține un recital pe o scenă improvizată nu se știe unde: ospiciu, grajd, club, bodegă. Asistă o sumă de tipi aiurii, fără îndoială fanii grupului, care se apucă și ei de cântat până la urmă, alături de Anderson & co. Nici că se putea găsi o metaforă mai potrivită pentru muzica Jethro Tull, iar întrebarea „cine pe cine imită” este inutilă...

M.V.Pop

Mă holbez și eu!

• Am văzut tot. Și pe Sting în concert (mare bucurie), și pe Teddy Dumitrescu revenit la TVR. Am văzut și ediția de adio a lui Tatuli & Comp., care pleacă la mai bine și cred că bine face. Vom afla curând cât de vertical și echidistant este. • Clarissa m-a cam enervat. Deh, soarta femeilor cinstite în societatea de consum. Ați văzut care e! • Haios foc serialul cu clopoțelul. • Clujul și Iași-ul dau mai bine decât „șefii” din București, iar la crainice stau sus de tot. • Mă irită mesagerii matinali, cu rușii lor cu tot, dar am înțeles că-s necesari pentru buna ridicare a prețurilor la energie electrică, benzină și altele. • Vineri pe doi, „Arena” m-a relaxat. Cred că Țopescu se simte mai în largul lui făcând așa ceva, decât tot felul de turnuri. • Clipul publicitar pentru „Ultimul Cuvânt” mi se pare de toată jena. Alte fețe mai normale n-au găsit pentru cât milioane?! Ăstia-s cititorii lor? Ai noștri sunt Afrodite și Adoniși. Fără milioanele respective. • M-am așteptat la o replică sub centură din partea lui Marcel Dragomir. Adică melodia cântată de Angela era drăguță și clipul simpatic, dar de ce era nevoie să precizeze că a fost respinsă la „Eurovision”? Ceilalți au beneficiat de clip-uri și sunet prelucrat, ori au cântat cum au putut pe scena aia împopoțonată, „ajutați” de o orchestră risipită pe zeci de metri?! Pe mine m-a convins că melodia nu era de Dublin, ci mai curând de Mamaia. Probabil că vor mai fi astfel de replici târzii din partea „Unioniștilor”, care-i au la inimă pe membri. • Intențiile lui Dan Manoliu mi se par foarte frumoase. O emisiune care să cultive gustul pentru imagine bine

gândită, scenariu și regie adevărată la un clip muzical trebuia făcută. Să vedem cum va fi ajutat! • M-am holbat și la TV 5 într-o noapte de joi (până la 4 dimineața), după care m-a trimis mama la lapte. Au făcut francezii un program anti - SIDA emoționant, plin de esență. S-a pus punctul pe „i”, în repetate rânduri, s-a dialogat vehement cu miniștrii, s-au discutat probleme grave despre droguri, seringi, pușcării, seropozitivitate. I-am văzut susținând cauza pe Patrick Bruel, Catherine Deneuve, Vanessa Paradis, Jean Claude Brialy, Charles Aznavour, Michel Platini și mulți alți invitați într-un imens platou cu public. Sportivi de elită, oameni simpli, personalități culturale și politice au donat bani, ajungându-se la 50 milioane franci, până la momentul în care s-a încheiat programul. „SIDACTION” ar trebui dat și pentru telespectatorii noștri. Sau să facă și TVR ceva similar. Bolnavi invitați la microfon au spus lucruri zguduătoare despre soarta lor. Mi-a pierit orice chef să mai ironizez pe cineva. Așadar, mă opresc aici, măhnit, cu gândul la Freddie Mercury și la atâția alții ca el. Asta pentru că trăiesc într-o țară în care populația știe că zonele erogene sunt în Vrancea, iar orgasmul ar trebui votat în Parlament.

Gălbioara

Cu ou și cu oțet

Au venit americanii și s-au dus

După foarte mulți ani de așteptare, am putut spune, în sfârșit, că americanii, mult așteptați de bunici și părinți, au venit. Dar nu ca să ne elibereze, pentru că între timp ne-am eliberat noi (sau așa credem), ci ca să-i învețe pe muzicienii-compozitorii români câte ceva din felul în care compun ei muzică și, mai ales, despre cum își primesc drepturile de autor pentru cântecele editate și difuzate. Între timp, au și lucrat cu câțiva compozitori români, adică au creat o serie de cântece mixte româno-americane, care au șansa de a fi editate și difuzate în U.S.A., ele urmând a fi cântate de cunoscuți cântăreți americani. Cred că asta este o mare șansă pentru compozitorii români, cu atât mai mult cu cât această experiență ar fi prima dintr-o serie mai lungă. S-au lămurit și americanii și noi că avem muzicieni talentați. Ce nu avem, e piața bine organizată pentru a profita și publicul și creatorii de pe urma producțiilor muzicale. Iar piața nu poate exista fără legea dreptului de autor. Apariția acestei legi nu mai ține de schimburi de experiență, de tabere de creație mixte, nici de talentul artiștilor, ci de voința parlamentarilor de a vota cât mai repede această lege, care să așeze și să protejeze dreptul de autor. Pentru că altfel continuăm să fim o junglă în care fiecare face ce vrea. Apariția acestei legi ar putea fi urgentată dacă și creatorii ar face mai multe presiuni, dacă și-ar uni forțele pentru a-și cere drepturile. Numai că asta e o treabă delicată, pe care și americanii au sesizat-o și anume că muzicienii noștri nu sunt uniți, nu au relații prietenești, sau măcar amicale, nu reușesc să treacă peste micile interese pentru a-și vedea de interesul comun: protecția drepturilor lor. Poate că legea, care totuși va trebui să apară, îi va schimba. Pentru că unde-i lege, nu-i tocmeală.

R. Man

Exclusiv prin poșta la:
POWERPLAY srl
O.P. 8 - C.P. 709
1900 TIMIȘOARA
Tel. 056.14.14.26.

Înregistrări AUDIO - peste
500 CD - 8 lei/minut.

VIDEO - peste 200 de titluri
- 8 lei/minut.

Vânzări: CASETE AUDIO
ORIGINALE - 1400 lei/minut.

TRICOURI IMPRIMATE
(import) - 7000 lei/buc. + taxe
poștale;

CATALOG GRATUIT!

CHISTIONAR VPR

primele impresii

Nu ne-am așteptat să vă implicați atât în soarta revistei, așa că lectura așteilor de scrisori a durat mai mult decât ne-am programat. Practic, fiecare dintre voi ne-ați furnizat soluții, unele realizabile, altele imposibile, unele care merită să fie încercate, altele de domeniul S.F.

Vom aborda, de acum încolo, timp de câteva săptămâni, cele 44 de puncte ale Chestionarului, analizând, practic, tot ceea ce este viabil, iar, în măsura în care întrebările permit cuantificarea, ne vom referi la rezultate în procente.

1. Spațiul acordat istoriei rock-ului este:

- a. prea mare - 22%
- b. suficient - 48%
- c. insuficient - 30%

Majoritatea își dorește portrete complete ale numelor mari din istoria rock-ului, iar unii consideră necesară reluarea unor prezentări pe care noi (sau alții din presa muzicală) le-am făcut deja cu multă vreme înainte. Vom insista, în continuare, pe o perioadă mai puțin prezentată de mass-media noastră, păstrând, totuși, ideea de revistă pop-rock și nu de rock, exclusiv.

- 2. Serialele le consideri:
- a. necesare - 92%
- b. inutile - 6%

2% și-au raportat răspunsul strict la tema serialului cu pricina.

3. Câte seriale suportă într-un număr:

De la acest punct opțiunile noastre se diversifică, iar problemele noastre cresc. Normal că vom respecta criteriile democratice și vom acorda prioritate majorității. Totuși, unele sugestii singulare s-ar putea să prindă și la cei care nu s-au gândit încă la ele. Plecând de la varianta respingerii totale a seriilor, trecând prin amabilul „în limita spațiului tipografic”, am ajuns la varianta de maxim șase seriale într-un număr. Important de reținut, ca semn de echilibru, este că se propun seriale pop și rock, în para-

lel. Se cere cu insistență respectarea calității materialelor, și nu a cantității lor. Lucru la care subținem, chiar dacă avem unele rețineri privind, de exemplu, unele amănunte picante din viața unor vedete sau grupuri care nouă ni se par nesemnificative pentru muzica lor, în timp ce un cititor tocmai pe acestea le caută. 35% dintre voi au optat pentru două seriale, și doar 3% le resping ferm.

4. Zilele de naștere ale vedetelor interne și internaționale:

- a. te interesează - 75%
- b. nu te interesează - 25%
- 2% indecisi

5. Dacă ai fi redactor-șef, care ar fi materialele la care ai renunța?

Cea mai atacată pagină este cea a topurilor. Top 60 este dorit în continuare și probabil că și Mix Top va fi agreat, după câteva ediții. Vă reamintim (și de această dată) că topurile posturilor de radio și TV reprezintă tot atâtea contracte de reciprocitate și, deci, tot atâtea prezențe ale V.P.R. În cadrul programelor acestora. Nu excludem posibilitatea realizării unui Top Național trimestrial, care va totaliza punctele acumulate de melodiile prezente în fiecare top publicat. Clasămentele din pagina Coca-Cola Is The Music (4) fac parte din contractul nostru cu Coca-Cola. Știm că materialele respective nu sunt întotdeauna de interes, dar e bine să cunoaștem motivele publicării lor. Când vom avea 24 de pagini constant, poate că nici nu vă vor mai deranja. Benzile desenate sunt respinse de un număr surprinzător de mare de cititori. Am înțeles că serialul „Cântecul tăcerii” v-a afectat mai mult prin mărime, nu prin conținut, așa că vom menține doar „Polifonia” și caricaturile ocazionale, inspirate și legate de tematica revistei. Cum era de așteptat, suportul muzicii pop ar exclude cu drag (dacă ar fi redactori-șefi) rubricile: „Coșmar pe strada morții”, „Gașca de prieteni”, „Rock la colet”. Foarte puțini resping „Actual din rock-ul nostru”, „Bad News” și „Lexi-

kon”. Doar 5% dintre corespondenții ar tăia rubricile „Mă holbez și eu”, „Răspundem, dacă suntem în stare”, „Cronica discului”, „Metal Promotion”, „Să cântăm cu sens” (ni se cer traduceri cu care noi, din principiu, nu suntem de acord), „Jazz - Fan”. 12% n-ar renunța la nimic, în timp ce rubrici mici și nevinovate ca: „Nume noi”, „V.N.D.” (Intr-adevăr, o emisiune se ascultă, dar cei care nu o fac, vor fi, poate tentați, când vor citi ce au pierdut), „Cu ou și cu oțet” (printre puținele rubrici de atitudine), ca și „Pre-texte video-muzicale”. Rubrica lui M.V. Pop a „acumulat” 18% opoziții. E drept, nu există încă o piață a videocasetelor muzicale, accesibilă tuturor. Dar pe acest criteriu, n-ar trebui să mai scriem despre nimic, nici despre concerte, lansări, turnee, programe radio sau TV, toate fiind legate de condiția financiară a fiecărui dintre noi. Destul de multe adversități a acumulat „Benoclatul” lui George Stanca, nu atât pentru felul în care scrie, cât pentru personalitatea sa controversată. Am primit și reproșuri nominalizate, de genul: „Prea multe articole cu Altar”, „Să nu se scrie despre N.K.O.T.B. și Depêche Mode” (culmea e că nu am exagerat în acest sens), „Pet Shop Boys n-are ce căuta în revistă”, „Să nu mai acordăm dreptul la replică”, „Să dispară Harakiri și, mai ales, cauzele care duc la el” și altele. Timizii au declarat ferm că nu e treaba lor să fie redactori-șefi. Acizii ne-au taxat pentru o poză prea mare Elton John, în timp ce, Joey De Maio, nefind homosexual, nu a avut loc. Cazul posterului de pe pagina 13, considerăm că s-a lămurit. 70% îl vor, iar noi îl vom publica atâta timp cât materialele scrise nu-l gonesc din pagină. Posterul nu va fi putea fi timp de șase luni pe ultima pagină, pentru că aceasta aparține, din mai până în septembrie, firmei BASF. În ultima vreme, am folosit-o cu împrumut, spre folosul muzicii pop.

(va urma)

COUNTRY & EASTERN - România 1994

Imagine de familie româno-americană

VEDERE DE ANSAMBLU

• Între conferința de presă de la sediul Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor și seara de sâmbătă, (2 aprilie) s-au întâmplat multe. Creatorii din Nashville, alături de cehi, slovaci și români au muncit și s-au distrat împreună. • Cu această ocazie a apărut și broșura „Dreptul de autor în muzică – un scurt ghid al autorului” realizată cu sprijinul Ministerului Culturii, Direcția Muzică, Agenția Română pentru Protecția Drepturilor de Autor, Uniunea Compozitorilor și Editura INFO-TEAM. • Despre amănunte tehnice și organizatorice vom reveni, pentru că este important. • Să încep relatarea cu finalul de la „Cazino Victoria”, unde ne așteptam la o casă achiplină. Au fost doar cei implicați direct în proiect și câțiva invitați, ziariști. Chiar dacă în final s-a lăsat cu un mic jam-session, n-a fost ceea ce se putea face cu peste 20 de creatori și interpreți de valoare. • La ora 4.00 dimineața se cânta melodia „Nopti” cu Vali Sterian, Laurențiu Cazan, Angela Kaset, Alan Roy Scott și alții, în holul Cazinoului. • Peter McCann și-a donat cravata specială, cu care mergea, de regulă, la Washington, pentru a se lupta pentru drepturile autorilor americani. Acum o poartă Vali Sterian. Peter a subliniat că este un simbol al luptei pentru valorile intelectuale. • Laurențiu i-a dedicat frumoasei Angela o melodie din repertoriul lui

José Feliciano. • S-au mai compus câteva piese ad-hoc, prin participare colectivă. • Unii au plecat la Club 30, alții și-au încercat norocul în sala de jocuri. • Gazdele au fost amabile până la plecare. • Pe parcursul serii s-au cântat pe scenă toate compozițiile create la Sinaia. • Nu toată lumea cunoștea regula respectului pentru artistul de pe scenă, așa că șușotile n-au încetat nici o clipă. „Balcarii” s-au simțit, iar oaspeții n-au ratat ocazia să-și exprime nedumerirea în acest sens. • Schimburi de adrese, de tricouri, fotografii pentru albume de familie, toasturi, dansuri scurte și stingeri într-o sală aproape goală, au colorat

Sonny și Nicu s-au înțeles de minune, iar cu barbă, Nicu ar semăna leu cu colegul din Nashville

scara. • Prezentarea a fost asigurată de Gabi Cotabiță, implicat în proiect încă din 1993. • Absolut toți participanții au fost încantați de această întâlnire inedită. • Cei patru americani care au fost și la V.N.D., m-au rugat să notez faptul că i-a deranjat un singur lucru în acest sejur în România. Soldatul de la intrarea în emisie le-a arătat arma atunci când a văzut un aparat de fotografiat în mână una dintre ei. Este greu să le explicăm cât de important este pentru Putere să aperse Instituția, că tehnologia noastră nu trebuie fotografiată. Atunci când și Guvernul se implică într-o acțiune, (prin Ministerul Culturii) este vorba, deja, de imaginea țării în joc. La care am înțeles că toți ținem foarte mult. Cum e posibil o astfel de gafă a unui zece fără nume?! Mai multă flexibilitate în astfel de situații, credem că ne-ar face numai bine. Ar fi fost normal ca unul dintre organizatori să-și însoțească pe musafiri și să rezolve „conflictul armat”. • Revenind la părțile bune ale acțiunii să reținem că am auzit multe melodii frumoase, că nu-i exclus

ca una „să prindă” în topul american. • Printre revelațiile serii s-a aflat și A.G. Weinberger descoperit de americani cu o seară înainte la Club 30. Și-au exprimat regretul de a nu fi fost inclus pe lista „selecționatorilor”. • Până la amănunte profesionale și de culise de la Sinaia să notăm echipele de lucru: Iulian Vrabete/ Rick Beresford, Andrei Keres-

tely/ Peter McCann, Gary Burr/ Zdenek Bartak (Slovakia), Ralph Murphy/ A. Kerestely, Alex. Andries/ Gabriel Cotabiță/ Gary Burr, A. Kerestely/ Angela Kaset, Angela Kaset/ Gabi Cotabiță, Sonny Curtis/ John Ims/ Valeriu Sterian, John Ims/ Nicu Covaci/ Gary Nicholson, Gary Nicholson/ Laurențiu Cazan, Peter McCann/ Horia Moculescu, Sonny Curtis/ Nicu Alifantis, James Dean Hicks/ Allan Mikusek/ Vaso Patejdl (Cehia), Alex. Andries/ Richard Leigh, Gary Burr/ Z. Bartak, Gary Nicholson/ Direcția 5 cu Loredana Groza, John Ims/ I. Vrabete, Ralph Murphy/ Valter Dionisie, Rick Beresford/ Direcția 5, Richard Leigh/ Nicu

Moment istoric: Peter McCann predă cravata „simbol” celui care i-a plăcut cel mai mult, lui Vali Sterian

Alifantis, Angela Kaset/ Alan Roy Scott/ Mihai Miculescu, Angela Kaset/ Ralph Murphy/ Horia Moculescu, Gary Burr/ Laurențiu Cazan. S-ar putea să fi scăpat o echipă, dar deocamdată aveți o imagine asupra modului de lucru. • Un disc se poate produce cu cele mai reușite 10 melodii. Drepturile de autor ar urma să fie împărțite frățește, dacă discul se va vinde. • Prin culise s-a vorbit și despre o eventuală întoarcere a vizitei cu o „delegație” română la Nashville. • A fost un pas mic din partea americanilor și unul mare din partea noastră. O mână întinsă pe care nu avem voie să o refuzăm. Bătălia pentru drepturile de autor abia de acum încolo va începe! •

Andrei Partoș

Culese pe sub ușa

este strănepotul lui Clemenceau, iar tatăl său, generalul Leigh, a fost aghiotant al lui Eisenhower în timpul celui de-al doilea război mondial. În România, datorită faptului că ne afuma pe toți cu imensele sale țigări de foi, Richard a primit din partea colegilor săi porecla de „Big smoke, little fire”. • Într-un moment de sinceritate, americanii au recunoscut că „În România, femeile sunt periculoase de frumoase”. • Nici de data aceasta surprizele neplăcute nu ne-au ocolit. După prima noapte petrecută la Complexul Peleş, trei dintre invitați s-au trezit fără ustensilele de baie: paste și periute de dinți, aparate, lame și creme de ras etc. Aceeași impresie le-a lăsat-o și ghidul de la Peleş, care, sub pretextul donațiilor pentru întreținerea castelului, a cerut bani în finalul vizitei. Se pare însă că, în urma referatului făcut către superiorii săi de către unul dintre organizatori, a fost și ultima dată când acest individ a avut ocazia să facă așa ceva. Pe scurt, a fost (sau va fi, în cel mai scurt timp) dat afară. • În ultima zi de ședere în România, o parte din compozitori a vizitat Muzeul Satului. Un grup de elevi din Oltenița (cam 30), recunoscându-l pe Laurențiu Cazan, l-au înconjurat, cerându-i autografe. Gazdă bună, Laurențiu i-a recomandat și pe invitații americani care, în final, au petrecut peste o jumătate de oră, exersându-și semnăturile pe bucățelele de hârtie întinse de zecile de mâini. Organizatorii prezenți în zonă n-au reușit să-i convingă pe copii că nu sunt artiști, așa că totul a degenerat într-o „semnătură” generală.

Anca Lupeș

DE VORBĂ CU DOI PREȘEDINȚI

Rep.: Nu foarte multă lume are o idee clară despre muzica country. Faptul că aveți topuri separate de country și, foarte adesea, piese country intră în topurile pop din Billboard, constituie o noutate, sau nu?

R.M.: Așa se întâmplă mereu. Country-ul este baza muzicii americane. Piese country, care intră în topul pop, de exemplu, sunt doar piese foarte bine scrise. De exemplu, piesa lui Dolly Parton, „I Will Always Love You”, a avut mai mult succes interpretată de Whitney Houston.

Se cântă viitorul hit „Repar butoaie” pe scena de la Cazino Victoria

R.L.: De fapt, ultimele cântece care au intrat în topurile pop, au fost „I Will Always Love You” și „From A Distance” (Bette Midler). Atât Dolly, cât și Bette, sunt din Nashville. Dacă o piesă se întâmplă să apară în alt top, decât în cel în care ar trebui să se încadreze (pop, rock,

black music sau jazz), e OK, e un lucru ciclic.

Rep.: Hot 100 este topul care reflectă cu adevărat situația globală de pe piața vânzărilor?

R.M.: În fiecare magazin există un calculator care înregistrează cele mai mari vânzări ale zilei respective. Un centralizator va spune clar, ce s-a vândut cel mai bine în întreaga Americă.

Topul albumelor reflectă cele mai bune vânzări, iar topul pieselor este o combinație între vânzări și difuzarea lor.

R.L.: Vânzările de discuri se reflectă pe ambele. Poate că o piesă country, nu apare în topul pop, dar apare în topul vânzărilor. De exemplu, în 1992, muzica country a obținut un miliard și jumătate de dolari în urma vânzărilor. În 1993, aproximativ două miliarde. SCAP a câștigat patru milioane. Aceste organizații sunt singurele care strâng banii de pe urma difuzărilor de la posturile de radio, televiziune și televiziune prin cablu.

R.M.: La fel și barurile sau alte locuri, în care muzica este folosită ca fundal.

R.L.: Agenții acestor organizații, nu numai că strâng bani, dar negociază și contractele aferente. La fiecare cinci ani, acestea se reînnoiesc. Atât cele cu posturile de radio, cât și cu cele de televiziune care, între timp, pot difuza orice piesă, dintr-un catalog.

Rep.: Nu contează dacă o piesă de-a ta, de exemplu, este difuzată de zece ori în acea zi. Plata e aceeași.

R.M.: De obicei, posturile de radio au liste speciale, pe care notează de câte ori

piesa nu știu care, e difuzată. Organismele obligate să colecteze aceste drepturi de autor, le consultă, iar la sfârșitul anului, totul se împarte între membri, cărora li se dă un cec cu suma câștigată. Editorul, la fel ca și compozitorul, obține un cec separat.

Rep.: Nu contează dacă compozitorul e și editor.

R.L.: Nu, și eu sunt editor.

Rep.: În această situație, cred că aveți, chiar și acum, conflicte cu posturile de radio, care vă difuzează muzica și nu vă plătesc. Ce faceți? Ajugeți în justiție, sau cum se clarifică lucrurile?

R.L.: Dacă se ajunge într-o astfel de situație, e de competența justiției să rezolve cazul. De exemplu, acum câțiva ani, CBS nu a vrut să plătească drepturile SCAP-ului și s-a ajuns în justiție.

R.M.: Suntem o organizație serioasă, cu destui angajați. Mai întâi, pentru că atât senatorii, cât și cei din Congres vor să fie realiști. Avem filiale în fiecare stat. Dacă voi nu ne acordăm un sprijin, cum vreți să fiți realiști? Sumele cu care sunt plătiți compozitorii sunt foarte mici. Fiecare studio are angajați săi, pentru presarea discurilor, alți oameni etc. E o întreagă industrie. Noi suntem doar o mică parte din ea. Dacă nu o protejați, nu veți ajunge niciodată să fiți luați în seamă.

Rep.: Cum poate lumea muzicală să aibă o așa influență asupra alegerilor?

R.L.: Motivul pentru care ei au nevoie de noi, este că muzica americană e foarte îndrăgită de poporul american. Dacă te duci și le spui că senatorul lor, de

exemplu, m-a avertizat că autorii nu vor mai primi bani pentru compozițiile lor, atunci ei nu vor mai compune, oamenii se vor supăra, fiindcă vor melodii noi în fiecare an. E un bun pe care trebuie să-l

O piesă compusă în mașină, cântată în premieră de cei doi autori, Angela Kaset și Gabriel Cotabiță

protejeze. Autorii sunt protejați prin Constituție, așa cum am mai spus, astfel că noi ne putem lupta pentru drepturile noastre. Eu am compus întotdeauna cântece, dar nu le-aș putea interpreta decât în familie, pentru că nu am o pregătire muzicală adecvată. De fapt, eu sunt profesor de artă dramatică.

Rep.: Și tu, Ralph, ce făceai în Anglia?

R.M.: Am lucrat în foarte multe locuri. Concluzia la care, am ajuns, era că, de fapt, voiam să cânt. A fost visul meu. Cred că fiecare dintre noi trebuie să aibă un vis, și să facă totul ca el să devină realitate. Bine, nu poți să visezi că vei ajunge să trăiești pe Lună... Fiecare dintre noi trebuie să se limiteze la un vis realizabil.

(va urma)

Andrei Partoș

VASI, MIRCEA, FLORIN, (Str. Zorile, bl. IPEGZ, sc. A, ap. 13, Caransebeș, cod 1650): „Hi everybody! Suntem trei rockeri din Caransebeș. Vasi Pilotul (stânga), fan Kreator, 17 ani, doresc să corespundez cu rockeri și rockerițe din toată țara. Caut și texte Kreator. Ofer alte texte death, speed, thrash. Mircea Brazilianul (mijloc), fan Sepultura, 17 ani, aștept scrisori de la toți fanii Sepul-

tura, indiferent de sex, vârstă, religie, etc. Caut textele: Morbid Vision, Orgasmatron, The Hunt (Sepultura), Aggressive Perfector, Chemical Warfare, Captor Of Sin, Haunting The Chapel (Slayer), Scream Blood Gore (Death), precum și texte Pestilance, Messiah, Massakra. Ofer: Sepultura (restul, traduse), Slayer (restul, traduse), Death (restul), Paradise Lost (tot), Napalm Death (Utopia, Harmony - traduse) Obituary (tot) și aproape orice album al (aproape) oricărei formații thrash, death, grind. Cumpăr urgent orice poster cu Sepultura, Slayer sau cu alte formații death. Florin Svejk (dreapta), fan Metallica, 19 ani, doresc să corespundez cu rockeri și rockerițe din țară pe diferite teme. Caut Garage Days și So What? Ofer alte texte Metallica, heavy, speed, thrash.

THE GIRLS IN BLACK (Str. Stadionului bl. 2, ap. 1, Victoria, jud. Brașov, cod 2342): „Căci a iubi fără să sperii / De-a fi iubit vreodată: / E semnul vecinice dureri / Ce cerul ți-l arată». Acesta este mesajul meu, al unei rockerițe, pentru toți tinerii care cred în iubire și prietenie.“

SEBY (Str. Alunului, bl. D14, Sc. B, ap. 6, Pitești, jud. Argeș): „Iubesc rockul anilor '70 (The Doors, Santana, Led Zeppelin, King Crimson) și aș dori să corespundez cu fete care au aceleași preferințe. Îmi plac și drumețiile montane și calculatoarele. Putem discuta și pe alte teme. Am 18 ani.“

D.L. (Str. Eternității bl. 17, sc. E, et. 3, ap. 13, micro XI, Târgoviște, cod 0200, jud. Dâmbovița): „Salut! Sunt o adolescentă (15 ani) cu ochii negri, părul șaten, căreia îi plac blues-urile, muzica disco, filmele bune, sportul, călătoriile și, nu în ultimul rând, viața. Putem aborda, în scrisori, oricare dintre aceste teme, dar accept și propuneri din partea voastră.“

CRISTIAN CRISTESCU (str. Partizani nr. 4, bl. 10 I, ap. 3, Ploiești, jud. Prahova, cod 0200): „Student, 19 ani, șaten cu ochii verzi, singur și dezamăgit de minciuni și răutăți. Îmi doresc o prietenă adevărată. Dacă în Ploiești există o fată între 15 și 18 ani, care pune pe primul plan într-o relație sinceritatea, să-mi scrie.“

WAY (Bd. Republicii 195 A, bl. 17C, et. 8, ap. 34, Ploiești, jud. Prahova, cod 0200): „Dacă vă plac Guns N'Roses, Nirvana, Metallica, My Dying Bride, Paradise Lost, dacă nu vă place să mergeți la școală și dacă sunteți admiratori fideli ai lui Beavis And Butt-Head, nu pierdeți ocazia, scrieți-mi.“

MARA (Str. Oborului nr. 31, Arad, jud. Arad, cod 2900): „Este inutil să vă scriu prea multe despre mine. Versurile pe care le-am ales cred că nu mă reprezintă doar pe mine, ci pe toți tinerii: «Când suntem tineri nici nu putem fi altfel, / O strângere de mână, un sărut, / O vorbă-n fugă sau un semn din mână, / Și toate ni se par că au trecut. Și tare am vrea ca toate să rămână. Ca și natura, sufletul cere o iarnă de suferințe aspre, pentru a putea da apoi o nouă primăvară.“

DANIEL (Bd. 1 Mai nr. 1, bl. H3, ap. 14, Suceava, cod 5800): „Singurul lucru de preț din viața mea este muzica. Sunt fan al formației Metallica, dar ascult cu plăcere și AC/DC, Ugly Kid Joe, Sepultura. Dacă credeți că avem ceva în comun, scrieți-mi!“

CRISTINA (str. Zorilor bl. 2, sc. 3, ap. 27, Petroșani, cod 2675, jud. Hunedoara): „Aș vrea ca atunci când nu sunt cu prietenii și când, practic, nu am nimic de făcut, să corespundez cu rockeri, de preferință bruneți, care să aibă peste 20 de ani și cărora să le placă Megadeth, Doors, Altar, Sepultura.“

BOGDAN (tel. 653.72.47, după ora 18.00): „Deather, fan Morbid Angel, înalt, brunet, 18 ani, caut rockeriță pentru o prietenie durabilă“. Noroc că-ți place muzica,

altfel anunțul ar fi sunat ca unul dintre cele care apar la «Matrimoniale».

CLAUDIA STOICAN (Str. Constructor nr. 6, bl. 30, sc. A, ap. 13, S.A.I., loc. Buftea, cod 78910): „Sunt o rockeriță trăznită, care vrea să corespundă cu alți rockeri. Preferințele muzicale nu contează. Sunt născută în zodia Taurului, am 19 ani.“

ANUS (Aleea Parcului, bl.18, sc.B, ap.31, Buzău, jud. Buzău, cod 5100): „Sunt fan Carcass și ascult tot ceea ce se poate asculta de la Deicide în sus. Cei care au materiale cu trupa mea favorită, (postere, tricouri, texte) sunt rugați să mă contacteze. Corespund cu orice persoană, sexul nu contează și nici apartenența politică. Am părul blond, ochii albaștri, 1,85m, 70 kg.“

ULEIA ILIOARA (Calea București, bl. 14B, sc.A, ap.2, Ploiești, jud. Prahova): „Am 15 ani. Formația mea preferată este The Beatles. De fapt, îmi place muzica anilor '60-'70. Ascult cu plăcere și Ozzy Osbourne, Pink Floyd, Manowar, Timpuri Noi, Octave și Uriah Heep. Aștept scrisorile tuturor celor dispuși să-mi scrie. Un pupic dulce pentru Romulus din Ploiești de la Gily.“

IULIAN ZAMFIRESCU (str. Malu Roșu nr.18, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Am 25 de ani, sunt născut în zodia Săgetătorului. Ascult numai Deep Purple. Aș vrea să-mi fac cât mai multe prietene în toată țara, dar, în special, în București.“

DORU TRĂSCA (str. Govordava nr. 21, sect.6, București): „S.O.S. Sunt un individ care, acum, a reușit să se adapteze, dar care va trăi întotdeauna cu nostalgia anilor '60-'70 (perioada de avânt a generațiilor hippy și beat) pe care nu i-am cunoscut, dar sunt sigur că acolo îmi era locul. Asta e, mama natură m-a programat greșit. Aștept, așadar, ajutorul hippyților.“

VULTURUL SINGURATIC (str. Drăguș nr.8, sector 4, București, cod 75112): „Am 19 ani. Mi-ar face plăcere să corespund cu fete simpatice cărora să le placă muzica bună.“

QUEENSRYCHE (Bd. Eroilor, bl.16 A, sc.C, et.4, ap.13, Zimnicea, jud. Teleorman, cod 0783): „Păr lung, 23 de ani, «Taur», aș vrea să corespund pe teme rockerești, în special despre Queensryche, dar și despre Testament, Aerosmith, Extreme, Whitesnake, Pink Floyd, Coverdale/Page, Ugly Kid Joe. M-ar interesa și textele acestor formații. Câteva dețin și eu, așa că am putea face schimb.“

VINCE CLARKE (Aleea Bahluiului nr.3, bl. 142, sc.A, ap.39, et.4, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Fan Erasure, doresc să corespund cu fanii acestei formații, dar și cu cei care ascultă Depêche Mode“.

Rubrică realizată de Orlanda Deladi

Antidot funk

Originară din Washington, înainte de a fi produsă de însăși Madonna, Me'Shell cânta la chitară bas în grupuri newyorkeze de jazz-rap.

„Plantation Lullabies“, albumul lui Me'Shell Ndege Ocello e o capodoperă de ecletism bine-venit și o nouă formă de a declina funk-ul în 1994.

Faptul de a avea un nume aproape imposibil de pronunțat, de a fi fost semnată de către casa de discuri Maverick Records (Madonna) și de a se declara deschis bisexuală, nu trebuie să vă facă să o priviți pe Me'Shell Ndege Ocello ca o curiozitate pentru magazine de modă. Această basistă și multiinstrumentistă, nu numai că este credibilă, dar se impune ca o personalitate foarte puternică prin texte inteligente și printr-o viziune care au făcut ca albumul funk Plantation Lullabies să sune așa cum ne plăcea prin anii '70.

Cum s-a produs debutul muzical?

Într-o zi, un prieten al fratelui meu și-a lăsat chitara bas la noi. Am făcut câteva acorduri, mi-a plăcut și am continuat. După care, tatăl meu mi-a cumpărat un mic studio portativ cu patru piste. Am înregistrat o bucată cu patru acorduri de bas și i-am spus tatălui meu că am putea adăuga pe deasupra alt instrument.

Ați locuit la Washington, era epoca go-goului, a trouble funk-ului și a lui Chuck Brown.

Îmi plăcea să cânt în cluburile go-go, dar nu era ușor, era multă violență... În materie de muzică, am învățat mult în epoca asta. M-am întors recent la Washington, dar nu pot spune că sunt mulțumită. Publicul e dificil. Scena nu mai e aceeași. Multe cluburi au dat faliment.

La New York îi întâlniți pe cei de la Black Rock Coalition.

ME'SHELL NDEGE OCELLO

Managerul meu a fost directorul orchestrei Black Rock Coalition. El m-a recomandat ca basistă. Acolo l-am întâlnit pe Steve Coleman de

la M-Base, pe Geri Allen și pe chitaristul David Gilmore. Împreună am colindat cluburile, în căutarea altor muzicieni.

De ce v-ați schimbat numele în Ndege Ocello?

La un moment dat, am devenit o persoană pozitivă și am dorit ca numele să reflecteze acest lucru. Ndege Ocello înseamnă „liber ca pasărea“ în swahili. Asta a fost demult, aveam vreo 22 de ani.

Când ascultți Plantation Lullabies, ai impresia că totul este foarte bine gândit, că ideile le-ați purtat mult timp în cap, înainte de a le materializa?

Sunt trei ani de când am făcut macheta albumului și încerc să găsesc o casă de discuri. Așa încât, în momentul în care am obținut contractul cu Maverick, știam exact ceea ce vreau și mi-am putut impune punctul de vedere. Albumul a fost realizat în mod natural. Am putut folosi toate instrumentele, cum o fac de obicei în studioul meu. Producătorul meu, David Gamson, îmi sugera pe ici pe colo câte o idee. Celălalt producător, Bob Power, care a lucrat cu A Tribe Called Quest și Jungle Brothers, a imprimat albumului o tentă hip-hop. Dar în fond, albumul reflectă întru totul personalitatea mea, ca și cum aș fi pe scenă.

La ce face aluzie titlul albumului?

„Plantation Lullabies“ este o metaforă care se referă la oprimare. Oprimare asupra spiritului. Cântecul de leagăn („lullabies“) vor să calmeze sentimentele de revoltă... Știu că alții îl vor înțelege ca pe o alternativă la muzica neagră, un punct de vedere diferit al unei femei negre.

Muzica pe care o practicați e foarte variată, cu influențe jazz, hip-hop și funk. În State, unde totul e bine delimitat, cum a fost primit?

Eu iubesc hip-hop-ul, jazz-ul și rhythm'n blues-ul, nu văd de ce m-aș obliga să mă limitez doar la una. De fapt, pentru mine importante sunt show-urile live și sper că cei care vin să mă vadă, doresc după aceea să asculte discul.

Vorbiți-mi despre invitații de pe album.

Eu sunt fun Geri Allen. Suntem prietene, copiii noștri au cam aceeași vârstă. Ca și mine, Geri iubește muzica în diversitatea ei și nu se limitează la (a face) jazz. E foarte deschisă la tot. Pe Wah Wah Watson l-am întâlnit prin producătorul meu, David Gamson, dar de fapt eram fan de-al lui înainte de a-l întâlni, de când cânta cu Herbie Hancock și Headhunters. El compunea mult. Nu îl cunoșteam pe Joshua Redman. M-am îndrăgostit de el, ca persoană, și l-am invitat de îndată ce l-am descoperit, ca muzician.

În afară de rap și cântec, sunt multe texte recitate pe album. Vă considerați poetă?

Nu, deloc. Îi respect prea mult pe poeți, pentru a-mi permite să mă consider egală cu ei. Îmi place poezia. Literatura în general. Din copilărie l-am ascultat pe Langston Hughes. Există un album, în care el recita pe o muzică de Duke Ellington. Era impresionant.

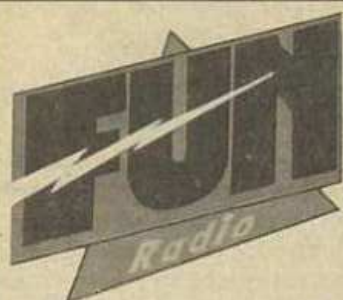
Vă gândiți la un nou album?

Da. Va fi mai acustic. Probabil un grup de patru muzicieni. Aș vrea să evoluez mai spre rock.

Am auzit că veți participa la viitorul album al lui Chaka Kahn...

Da, am scris câteva bucăți și probabil voi fi și coproducător.

Materialul furnizat de Doina Pieper (Paris, aprilie '94)

Topul național

Ediția 107

1. Prison Of Death - Altar, 2. Va fi rândul tău - Krypton, 3. Balada caprii - Zob, 4. Când mă uit în ochii tăi - Celestele Cuvinte, 5. Harley Davidson - Iris, 6. Nori de hârtie - Voltaj, 7. Don't Worry Be Happy - Neurotica, 8. Pas în doi - Pacific, 9. Brigadierii - Cargo, 10. Măine în zori - Compact, 11. Tatiana - Sarmalele Reci, 12. Iubirea cea mare - Mircea Vintilă & Florian Pittiș, 13. Răpitorul - Conexiuni, 14. Dincolo de nori - Dan Bittman, 15. Triumful Bermudeilor - Arca, 16. Primăvară românească - Semnal M, 17. Lacrimi în inima ta - Pantheon, 18. Shut Gun - Kapela, 19. Primăvară - Mondial, 20. Holy Water - Quo Vadis. Stă să intre: The Birth Enough - Sin.

Propuneri: Warrior - Metrock, Angel Eyes - Esperando, În urma ta - Bethlehem, Ice Cream Land - Interval. Realizator: Romulus Constantinescu

DELTA HOT LIST 9.04.'93

1. 500 Miles - Proclaimers, 2. The Winner Takes It All - Beverly Craven, 3. Dry County - Bon Jovi, 4. Close To Me (live) - The Cure, 5. You Made Me The Thief Of Your Heart - Sinead O'Connor, 6. Omega Man - Bee Gees, 7. Since I Don't Have You - Guns N'Roses, 8. Life Becoming A Land Slide - Manic Street Preachers, 9. Pretty Good Year - Tori Amos, 10. Rock'n'Roll Dreams Come Through - Meat Loaf, 11. Don't Look Any Further - M-People, 12. The Power Of Love - Frankie Goes To Hollywood, 13. Cantaloup - US 3, 14. Without You - Mariah Carey, 15. Because Of Love - Janet Jackson, 16. Renaissance - M-People, 17. The Power Of Love - Celine Dion, 18. In Your Room - Depêche Mode, 19. Two Tribes - Frankie Goes To Hollywood, 20. Black Gold - Soul Asylum.

Propuneri: We Wait And We Wonder - Phil Collins, Everything Changes - Take That. Topul se difuzează sâmbătă, ora 15.00

La Chaine Musicale

Precizări de la Braşov

TV Canal P colaborează cu MCM International din Franța care în luna martie a oferit programe atractive cu Janet Jackson, grupul francez Telephone, concertul de la Madison Square Garden cu John Lennon (1972), Bob Marley, Vanessa Paradis precum și o serie de selecții de video-clip-uri internaționale. Se poate vorbi despre o replică dată MTV-ului. În curând vom primi detalii despre emisiunile preluate de canalul brașovean precum și impresii de la telespectatori.

TOP TOP

RADIO TINERIMA

20 TOP SLOW

EDIȚIA 14

1. Don't Speak Of My Heart (79) - Gerry Rafferty, 2. Lost Without You (85) - Beverly Craven, 3. The Power Of Love (83) - Celine Dion, 4. Don't Be A Stranger (86) - Dina Carroll, 5. Everything Fades Away (87) - Mariah Carey, 6. Now And Forever (88) - Richard Marx, 7. It's Alright (Ballad Mix - 78) - East 17, 8. If You Were Mine (90) - Taylor Dayne, 9. Follow The Midnight Sun (84) - Maggie Reilly, 10. Who Let In The Rain (89) - Cyndi Lauper, 11. Breathe Again (92) - Toni Braxton, 12. A Whole New World (76) - Peabo Bryson & Regina Belle, 13. If You Were Me (67) - Elton John & Chris Rea, 14. Streets Of Philadelphia (94) - Bruce Springsteen, 15. Dincolo de nori (93) - Dan Bittman, 16. Said I Loved... (74) - Michael Bolton, 17. Heart Like Mine (80) - Bee Gees, 18. All For Love (73) - B. Adams, R. Stewart, Sting, 19. Baby I'm Yours (68) - Shai, 20. Hold On To Love (81) - Slade.

Propuneri: Tear Drops (95) - The Radios, Break Away (96) - ZZ Top, Daniela (97) - Constantin Dimitriu.

Realizator: Alexandru Niță

Topul se difuzează sâmbătă, ora 15.30.

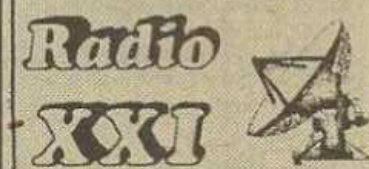
TOP 50

EDIȚIA NR. 14

(selectiv)

1. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 2. Doop - Doop, 3. Without You - Mariah Carey, 4. The Rhythm Of The Night - Corona, 5. The Power Of Love - Celine Dion, 6. Right In The Night - Jam & Spoon, 7. Ten More Minutes - Bingo Boys, 8. If You Take Our Chances - Milk The Bishop, 9. Things Can Only Get Better -

D:Ream, 10. Amazing - Aerosmith...11. Look Who's Talking - Dr. Alban, 12. Sleeping In My Car - Roxette...14. Automatic Lover - MC Sar...16. Breathe Again - Toni Braxton, 17. Strani Amori - Laura Pausini...24. Pakistan - Direcția 5, 25. Rumours In The City - Ten Sharp, 26. It's All Good - Hammer...34. Nowhere - Therapy?...38. Take My Love - Good Shape, 39. Have You Ever Seen The Rain - The Spin Doctors...42. Because Of Love - Janet Jackson, 43. Augusta - Elie & The Copters...45. Rock My Heart - Haddaway, 46. Shine - Charles & Eddie...48. Can't Get Out Of Bed - The Charlatans...50. Dry County - Bon Jovi.

TOP METAL

EDIȚIA NR. 13

1. Through & Through - Life Of Agony, 2. Nigger - Clawfinger, 3. 99 Ways To Die - Megadeth, 4. Chaos - Nuclear Assault, 5. Animal - Pearl Jam, 6. Knives - Therapy?, 7. Rape Me - Nirvana, 8. Embers Fire - Paradise Lost, 9. Don't Give Me Your Nothing - Suicidal Tendencies, 10. Powertrippin' - The Almighty.

Realizator: Vadi

TOP ROMÂNESC

EDIȚIA NR. 16

1. Valuri - Iris, 2. Ana - Cargo, 3. Luca - Timpuri Noi, 4. Amintiri cu haiduci - Valeriu Sterian, 5. Să te gândești la mine - Compact, 6. Esperando - Esperando, 7. Ei, și? - Roata, 8. Un sfârșit eun început - Celestele Cuvinte, 9. Kill! These Hookers - Metrock, 10. Fiii lacrimilor tale - Marcela Saftiuc, 11. Străzi bânuite de noapte - Survolaj, 12. Într-un cer violet - Sfinx, 13. Biletul de tren - Vasile Șelcaru, 14. Mai e de urcat o treaptă - Octave, 15. Rănitul între linii - Mircea Bodolan.

Realizatori: Felix Crainicu & Diana Sirghi

LUNATIC TOP

EDIȚIA NR. 9

1. Get-A-Way - Maxx, 2. Don't Be A Stranger - Dina Carroll, 3. It's

Alright - East 17, 4. Sail Away - Urban Cookie Collective, 5. For Whom The Bell Tolls - Bee Gees, 6. Is It Love - Twenty 4 Seven, 7. Said I Loved... - Michael Bolton, 8. Since I Don't Have You - Guns N'Roses, 9. Sleeping In My Car - Roxette, 10. Crying - Aerosmith.

Realizator: Florian Tatu.

Prezentator: Robert Dincă

Topul se difuzează duminică dimineață, la orele 00.05.

Secția română

TOP 10 POP

1,1,6,1. A fost o clipă de nemurire - Angela Similea
2,4,3,2. Ea nu știe ce vrea - Laura Stoica
3,9,2,3. Cum n-am iubit vreodată - Monica Anghel
4,-,1,4. Speranța - Luminița Anghel
5,-,1,5. Nu te pot uita - Marina Florea
6,3,7,2. El Amor - Gabriel Cotabiță
7,2,5,2. Fără dragostea ta - Mădălina Manole
8,-,1,8. Când vine seara - Sanda Ladoși
9,-,1,9. Nu adio - Loredana Groza & Direcția 5
10,-,1,10. Dau viața mea pentru o iubire - Monica Anghel

TOP 10 ROCK

1,1,4,1. No Way To Escape - Altar
2,3,3,2. Kill These Hookers - Metrock
3,8,2,3. Chipul tău - Compact
4,7,2,4. O lume nebună - Iris
5,5,3,5. Violeta - Sarmalele Reci
6,10,3,6. Birth Enough - Sin
7,9,4,7. Fight On My Own - Aquila
8,-,1,8. Noapte albă - Conexiuni
9,-,1,9. In-Di-Anka - Direcția 5
10,-,1,10. Blues și ploaie - Sunet Transilvan

TOP 10 ALBUME

1,1,5,1. The Last Warning - Altar
2,2,6,2. 1993 - Iris
3,6,2,3. Mihai - Mihai Constantinescu
4,8,3,4. A Kind Of Hell - Metrock
5,-,1,5. Timpuri Noi - Timpuri Noi
6,-,1,6. Symphonix - Phoenix
7,5,17,1. Prizonier - Gabriel Cotabiță
8,9,6,7. Lovitura de bocanc - Sunet Transilvan
9,-,1,9. S-a votat Codul Penal - Valeriu Sterian și Compania de Sunet
10,4,17,1. Nu trântiți ușa - Mircea Vintilă & Florian Pittiș

TOP

— Ediția 17 —

Secția străină

TOP 10 POP

1,1,4,1. Without You - Mariah Carey
2,3,3,2. Return To Innocence - Enigma
3,8,2,3. Breathe Again - Toni Braxton
4,10,2,4. Now And Forever - Richard Marx
5,5,2,5. The Power Of Love - Celine Dion
6,2,6,1. All For Love - B. Adams, R. Stewart, Sting
7,7,4,6. The Sign - Ace Of Base
8,-,1,8. Sleeping In My Car - Roxette
9,4,3,4. I Miss You - Haddaway
10,-,1,10. It's Alright - East 17

TOP 10 ROCK

1,6,2,1. All Apologies - Nirvana
2,1,7,1. Amazing - Aerosmith
3,4,3,3. Out Of Hand - Entombed
4,7,2,4. Pincushion - ZZ Top
5,3,3,3. True Belief - Paradise Lost
6,10,2,6. Miss You In A Heartbeat - Def Leppard
7,9,2,7. Mary Jane's Last Dance - Tom Petty & The Heartbreakers
8,2,3,2. Life Is A Lemon... - Meat Loaf
9,-,1,9. No Excuses - Alice In Chains
10,-,1,10. Spoonman - Soundgarden

TOP 10 ALBUME

1,9,2,1. Get A Grip - Aerosmith
2,6,3,2. Antenna - ZZ Top
3,3,6,1. Chaos A.D. - Sepultura
4,1,5,1. The One Thing - Michael Bolton
5,-,1,5. Superunknown - Soundgarden
6,8,2,6. Jar Of Flies - Alice In Chains
7,4,8,1. The Spaghetti Incident? - Guns N'Roses
8,10,2,8. In The Name Of The Father - Soundtrack
9,-,1,9. The Cross Of Changes - Enigma
10,-,1,10. Paid Vacation - Richard Marx

TOPIȘTI FRUNTAȘI

Daniela Monalisa Popescu, Lucian Ghermeș, Marinela și Cristian Timpuș, Florentina B., Geanina Bratu, Gabriel Crișan, Tania Diaconu, Robert Varga, Vali Liță, Cobra, Carmen Silvia, Sorin Roșca, Dănuț Popescu, Donia Frunză, Marius și Florentina Bolocan, Anca Fronca, Oana Marinescu, Adina Sandra, Lidia Cruceru, Don Coyote, Floare de Iris, Denisa B., Sorin Rădulescu, Alexandra Moraru. La ediția 20 va avea loc tragerea la sorți a trei premii - surpriză pentru fideli rubricii.

STRESS TOP

1. It's Alright - East 17, 2. Move On Baby - Cappella, 3. Right In The Night - Jam & Spoon feat. Plavka, 4. Babe - Take That, 5. Hold On - Loft, 6. I Miss You - Meat Loaf, 7. I Miss You - Haddaway, 8. Don't Go Breaking My Heart - Elton John & RuPaul, 9. Get-A-Way - Maxx, 10. Twist & Shout - Chaka Demus & Pliers. Topul se difuzează în fiecare luni, începând cu orele 23.00.

Top 11 Slow

1. Without You - Mariah Carey, 2. Since I Do't Have You - Guns N'Roses, 3. Cryin' - Aerosmith, 4. When I Need You - Leo Sayer, 5. Lady In Red - Chris De Burgh, 6. Lady - Kenny Rogers, 7.

Lullabye - Billy Joel, 8. More Than Words - Extreme, 9. Who Wants To Live Forever - Queen, 10. Everytime You Go Away - Paul Young, 11. All For Love - B. Adams, R. Stewart, Sting.

Realizator: Dragoș Olteanu

DE TOATE

Hard Force News (aprilie)

● Actori Karina Lombard (The Doors și The Firm) și John Corbett (din serialul american Northern Exposure) au participat la filmările video-clip-ului „Woman” realizat în California pentru grupul Scorpions. Regizor este Jeff Richter iar scenariul este inspirat dintr-o poveste cu vampiri. Unele costume provin de la „Dracula” ● Noul AC/DC nu va ieși până în octombrie. Cauza pare să fie producătorul Rick Rubin care este ocupat cu albumele Slayer, Skid Row și Tom Petty. În plus, studioul său a fost afectat de cutremurul din Los Angeles. Ca să fie tacămul complet, impresarul grupului australian a decedat în urmă cu câteva săptămâni ● Un disc Anthrax va ieși foarte curând conținând titluri inedite înregistrate live cu vocalul Joey Belladonna. Membrii trupei nu s-au prea încălțat dar contractul cu fosta casă de discuri, Island Records li obligă la acest compromis ● Megadeth se află în studio pentru un LP care-l urmează pe cel din 1992 (Countdown To Extinction) ● Mr. Big vor cânta în Franța în această lună susținând noul single „Nothing But Love”. Eric Martin a suportat o intervenție chirurgicală la genunchi după ce s-a accidentat pe o scenă americană ● Redatorii revistei afirmă, de câte ori au ocazia că la lansările de disc fiecare dintre ei (inclusiv cel care lucrează la tehnoredactare) trebuie să primească un exemplar de protocol! Și ei nu sunt 4-5 ca la noi... Cine deduce de aici ceva, bine face! ● Albume recomandate de cronicarii revistei. Cu notă maximă (echivalentul lui 5): Prince Of The New Power Generation - Skyclad, My Ass Kicking Life - House Of Large Sizes, Dream Space - Stratovarius. Patru puncte au primit Soundgarden, Pantera (Far Beyond Driven), David Lee Roth, (Your Filthy Little Mouth), Massacra (Sick).

● Sărmanul Evan Dando nu are momente de liniște (aflăm din revista Q). Kylie Minogue, devenită fan Lemonheads, l-a urmat la Sydney și Melbourne, dându-i telefoane la ore incomode. Între timp o piesă a grupului extrasă pe single, „Big Gay Heart”, a provocat iritare în Marea Britanie. ● U2 au decis să se retragă din Performing Arts Society, care se ocupă de colectarea drepturilor financiare provenite în urma concertelor. Bono susține că P.R.S. este inefficient. Gestul său n-a fost bine primit de colegii „mai mici” din breasla autorilor pop-rock. ● Led Zeppelin - ul așteptat va fi acustic. Cel puțin așa se zvoneste. Robert Plant, Jimmy Page și poate John Paul Jones negociază pentru un MTV Unplugged (li zic Unleaded). Nimeni n-a negat sau confirmat știrea până acum. Atacul lui Pete Townshend la adresa MTV, prin care acuză canalul televizual de abuz, contează în ecuație. Townshend a subliniat că MTV face bani frumoși prin trecerea pe disc a materialelor înregistrate „unplugged”, plătiind doar jumătate din suma cuvenită artiștilor. Așa s-a întâmplat cu Eric Clapton, Rod Stewart, Mariah Carey și alții. Mai circulă un zvon: că acest „Unleaded” ar fi ultimul din seria inițiată de MTV. Ce va ieși din acest labirint de argumente pro și contra, nimeni nu știe. ● Sinead O'Connor lucrează acasă la Londra. După colaborarea cu Bono și Gavin la coloana sonoră a filmului „In The Name Of The Father”, continuă să apară, doar cu vocea, într-un alt film, „Oh Mary This London”, difuzat pe 30 martie. Este o poveste a trei irlandezi foarte tineri, aflați în căutarea libertății, bogăției și distracției. Sinead a mai făcut înregistrări pentru un proiect inițiat de Van Morrison. Altfel, este neașteptat de cuminte.

„MÖTLEY CRUE”

Există două categorii de rockeri care vor asculta acest album: curioșii - se vor gândi la viitorul muzical al unui grup pe care-l cunosc din perioada vocalistului Vince Neil - și noii recruți, care n-au auzit nici măcar o notă și sunt complet indiferenți. Un flash - back rapid: Mötley Crüe era în fruntea topurilor americane la jumătatea anilor '80 și a negociat unul dintre cele mai mari contracte ale epocii (35 milioane dolari - dacă ar fi pretins o astfel de sumă anul trecut, sigur li s-ar fi răs în nas). Popularitatea zdrobitoare a celor de la Guns N'Roses (care au cântat în deschiderea lor), revenirea adevăraților maeștri (Aerosmith), solidificarea muzicală și plecarea lui Vince Neil au accentuat acest proces, dar cine știe? Fără să ascuți acest album, nu poți să spui nimic. Mötley Crüe a procedat la o schimbare de stil, lucru vizibil în „The Power To The Music”, un heavy pur cu o încălțătură aproape soundgardiană. „Uncle Jack” continuă în aceeași manieră având o ritmică neobișnuită pentru ei. Excelente primul single, „Hooligan's Holiday” și balada rock „Misunderstood”, de fapt un hard rock cu aranjamente demne de The Beatles. Ce mai, Mötley Crüe se întrece pe sine. Atunci, la ce să ne mai așteptăm? Di. Vince Neil nu va lăsa să treacă prea mult timp fără ca să scoată și el un nou album. Reglări de conturi amuzante în perspectivă. Cât despre răspunsul la întrebarea dacă „Mötley Crüe e o trupă onestă”, fiecare va comenta acest lucru după principiile sale morale, dar muzica va rămâne...

Corina Vladu

MÖTLEY CRÜE

imprevizibil!

La cel de-al 17-lea etaj al lui Time Warner Building, pe un frig pătrunzător, Hard Force Magazine l-a întâlnit pe Mötley Crüe, în avanspremierea noului album.

Nikki Sixx își face apariția și se cere o primă impresie despre albumul lor. „Mi se pare că am de-a face cu un grup nou. În afară de calitate, nu seamănă deloc a Mötley Crüe-ul dinainte”, spune reporterul.

N.S.: Ai dreptate, totul e diferit, nou. E ca și cum am fi format un nou grup. Aș fi vrut să schimb și numele, dar casa de discuri n-ar fi acceptat.

Spune-ne, mai întâi, câte ceva despre conceptul copertei.

N.S.: A fost un design negru, pe care se va vedea sigla grupului. De fapt, puțin îmi pasă, pentru că doar muzica e importantă. Oamenii își vor da seama că nu am fi putut face niciodată un asemenea disc, cu Vince (Neil). Și dacă albumul o să fie prost primit de fani, asta e. Am dat tot ce-am avut mai bun în noi.

(John Corabi se alătură conversației.) N.S.: Ignorăm bârfele lui Vince publicate de presă. Hei, Vince, dacă vrei să minți, fă-o bine, măcar! Adevărul este că minciunile lui ne amuză, de fapt Vince nu spune niciodată același lucru despre noi și, chiar dacă pare comic, e trist să vezi pe cineva, care, odată, avea atâta succes, într-o asemenea poziție. Greșala e a lui. (Vince Neil de-abia a avut 100 de persoane la ultimul său concert, la New York).

J.C.: Cu acuzațiile lui, Vince îi lovește pe fanii Crüe, și nu e drept.

N.S.: Vince pedalează pe faptul că n-am scos nimic nou de la plecarea lui. Sunt sigur că fanii ne vor înțelege când vor auzi forța acestui album.

Să abordăm puțin textele. La fel ca și altădată, aveți o piesă despre partuze urmată de o altă, cu text demn de „Romeo și Julieta”?

N.S.: (râsete). Asta-i viața! Am lăsat baltă subiectul scrierilor cu gagici. Perioada asta s-a terminat pentru mine. Pe „Dr. Feelgood” scriam genul ăsta de texte pentru Vince, pentru că el nu compunea. Când abordam subiecte mai profunde, nu înțelegea, pentru că se identifica perfect cu cântărețul satisfăcut, tipul adorat de fete. Acum, că a plecat, nu mai e nevoie să scriu așa ceva. Cu John sunt pe aceeași lungime de undă, de-asta scriem uneori împreună texte cu aspecte destul de sumbre.

Explică-mi semnificația titlului primului vostru single, „Hooligans Holiday”.

N.S.: Cântecul ăsta ne reprezintă. Urmează același spirit ca și „Kickstart My Heart”. Titlul merge până la ultimele tulburări din Los Angeles. Un ziarist le-a supranumit „hooligans holidays”, datorită numărului mare de persoane care făceau acte de vandalism și violență. După ce ne-am gândit puțin ne-am zis că dacă Aerosmith este în „Permanent Vacation”, așa că noi eram în „Hooligans Holiday”.

Bob Rock, producătorul acestui album, s-a implicat mult în concepția pieselor. Nu e periculos?

N.S.: Consider producătorul ca un al cincilea membru al grupului. Ascultă o piesă, se detașează și scoate ce e mai bun în ea.

J.C.: Datorită lui Bob am câpătat mai multă experiență. Vocea mea a

atins grave și înalte la care nu puteam ajunge înainte. Cu el, Nikki a dat 200% pe instrument, la fel și Tommy. Cât despre Mick, oamenii își vor da seama ce mare chitarist este. Va primi, în fine, atenția pe care o merită de mult.

N.S.: Mick încarnază adevăratul rocker. Refuză să-și schimbe modul de viață, ținuta. Conduce aceeași mașină de zece ani, poartă în timpul zilei aceeași pantalon de piele ca și seara, pe scenă, are aceeași tunsoare. Chiar dacă tehnica i s-a ameliorat, modalitatea lui de a cânta la chitară a rămas aceeași. În 1987, când era la modă stilul la Malmsteen, oamenii îl criticau pe Mick pentru că nu cânta la fel de repede ca și ceilalți. Astăzi se adevărește că stilul său e la modă! E genul de chitarist care nu sare nici o notă, chiar beat fiind. Are latura asta solidă, ca Malcolm Young, dar n-a știut niciodată să-și dea drumul, ca Angus. Pe album a putut, în fine, să se exprime din plin, știind că John îl va acompania cu chitara în concert. He's true rock'n'roll man!

Și ție, Nikki, îți place la fel de mult ca înainte viața de star rock'n'roll?

N.S.: Nu mai lăncezesc la serate mondene cum aveam obiceiul. Anturajul personal îmi ajunge din plin: prietenii apropiați, mecanicul... Personal, când aflu că Mick Jagger vrea să mă întâlnească sau sunt invitat să zbor cu Phil Collins, spun nu. Nu mă mai interesează să-mi petrec timpul cu persoane așa-zis „importante”.

Pari realmente scârbit de mediul ăsta...

N.S.: Muzica a devenit singurul lucru important. De când Mötley Crüe a semnat acest contract de 35 de milioane de dolari (chiar înainte de sosirea lui John), hotărâam noi înșine dacă vrem să dăm interviuri, dacă plecăm în turneu sau nu. Putem să stăm doi ani ca să înregistrăm un album...

După Hard Force Magazine - martie '94
Adrian Colecășă

10 întrebări de la „Rock & Folk” pentru MÖTLEY CRÜE

1. Cum s-a produs ruptura de Vince Neil?

Tommy: Ne-a zis: „Treaba voastră, n-am nici un chef să stau să vă mai ascult piesele”, și a plecat. Oricum, noi aveam deja un alt vocalist.

Mick: Plecarea lui n-a constituit nici o surpriză pentru noi, pentru că tot timpul existau conflicte. Nu s-a implicat niciodată în ceea ce făceam noi.

Tommy: Cel puțin John, noul vocalist, participă la crearea pieselor.

2. Vreți să spuneți că Vince Neil nu scria nici versurile, și nici muzica?

Tommy: În nici un caz muzica.

Mick: Și nici versurile. Cred că doar pe „Too Fast For Love” a

scris o chestie de genul „I need you, I love you”.

3. Nu v-ar tenta, ca vocalist, David Lee Roth?

Tommy: Nu! E un tip cu simțul scenei dar, sigur, n-am fi pe aceeași lungime de undă!

Mick: Parcă ar fi Frank Sinatra!

4. Există o piesă anume despre care ați vrea să vorbiți?

Tommy: Da, „Hooligan's Holiday”. Pentru că exprimă cel mai bine schimbarea de stil! În ceea ce privește versurile, John sau Nikki pot să-și spună părerea.

Nikki: Tot ce pot să spun e că un albumul sună foarte bine!

5. Care este cel mai teribil lucru care se întâmplă acum în Statele Unite?

Mick: Cutremurele din Los Angeles! Este complet impresionant!

Tommy: Eu eram la zece minute de locul cel mai critic. Am tras o spalmă!

6. Care este primul lucru pe care vi l-ați cumpărat?

Nikki: „Jar Of Flies”, albumul celor de la Alice In Chains. John: Probabil o sticlă de Coca, pentru că îmi este foarte sete! Tommy: O pastă de dinți!

7. Care este coșmarul care vă macină nopțile?

John: Visez că sunt într-o cameră cu mai multe Michelle Pfeiffer și că nu mai reușesc să ies!

Tommy: Vince Neil la un concert de-al nostru!

8. Ce vă enervează cel mai mult la statutul de rock star?

Tommy: Fotografiile!

9. Pentru a-l cita pe Blackie Lawless, care ar fi femeia cu care ați vrea să petreceți o noapte?

John: Maica Tereza.

Nikki: Hillary Clinton!

Mick: Nu s-a născut încă femeia aia!

Tommy: Fără nici un fel de ezitare, mama!

10. Aveți de transmis ceva părinților voștri?

Nikki: Taică-meu e un cretin!

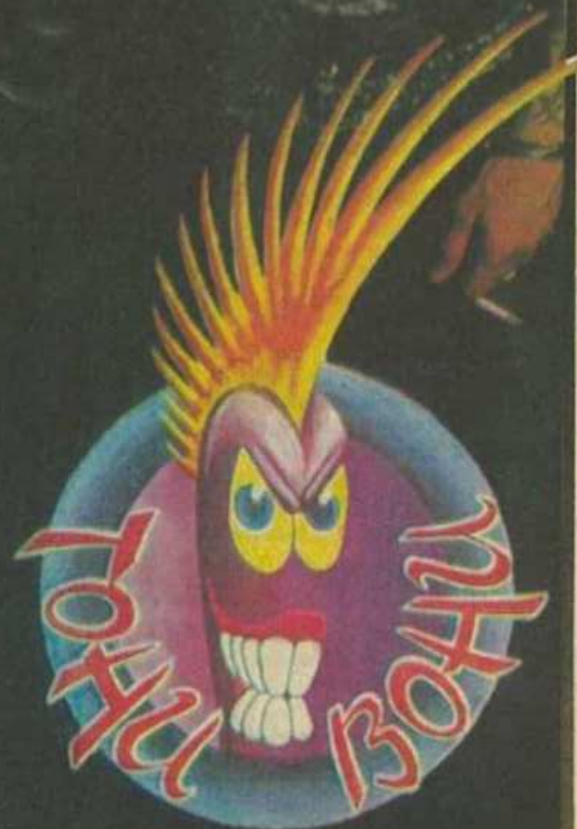
Tommy: După tot ce am zis, singurul lucru pe care pot să i-l spun tatălui meu, e s-o urmărească cu atenție pe mama!

Traducere și adaptare
Corina Vladu

MÖTLEY CRÜE :

Imprévisible !

VOX
POP
ROCK

Răspundem, dacă suntem în stare

Azi, spațiul care mi s-a acordat este extrem de redus. Mai mulți cititori au solicitat lista celor mai importante premii Grammy, așa că cedez locul acestora. Un singur răspuns individual îi voi da lui Dănuț Chiorean din Cluj-Napoca. Emisiunea „Ei și ?” este încă în faza de experiment și nu-și neagă originea. Realizatorii s-au inspirat din programele lui Ray Cooke, și cred că au făcut bine. Observațiile tale sunt utile, și dacă va mai fi „Ei și ?” se va îmbunătăți! N-am renunțat la o pagină cu istoria Judas Priest, tocmai pentru că am promis cândva în P.R.S. Dacă există în țară un Fan-Club Priest, vom afla împreună. Deși subiectul e „fumat”, vreau să știu că nimeni nu ne-a „făcut papucii” de nicăieri. Când am plecat, am făcut-o conștienți că e mai bine pentru noi, și implicit, și pentru voi. Cred în ideea unei concurențe cât mai diverse, respectând principiile sportive de fair-play.

Câștigătorii celei de-a 36-a ediții Grammy Awards

RECORD OF THE YEAR

I Will Always Love You, Whitney Houston, Arista. Producer: David Foster. Her third, his ninth.

ALBUM OF THE YEAR

The Bodyguard, Original Soundtrack Album, Whitney Houston, Arista. Album Producers: David Foster, Narada Michael Walden, L.A. Reid, Babyface, Whitney Houston, David Cole, Robert Cliviles, and BeBe Winans. Houston's fourth, Foster's 10th, Walden's third, Reid's third, Babyface's third, Cole's first, Cliviles' first, Winans' fourth.

SONG OF THE YEAR

A Whole New World (Aladdin's Theme), Alan Menken & Tim Rice, songwriters. Menken's sixth, Rice's third.

BEST NEW ARTIST

Toni Braxton, La Face. Her first.

POP

BEST POP VOCAL PERFORMANCE, FEMALE
I Will Always Love You (Single), Whitney Houston, Arista. Her fifth.

BEST POP VOCAL PERFORMANCE, MALE
If I Ever Lose My Faith in You (Single), Sting, A&M. His 11th.

BEST POP PERFORMANCE BY A DUO OR GROUP WITH VOCAL
A Whole New World (Aladdin's Theme) (Single), Peabo Bryson & Regina Belle, Columbia & Walt Disney. His second, her first.

BEST TRADITIONAL POP VOCAL PERFORMANCE
Steppin' Out (Album), Tony Bennett, Columbia. His fourth.

BEST POP INSTRUMENTAL PERFORMANCE
Barcelona Mona (Single), Bruce Hornsby & Branford Marsalis, RCA. Hornsby's second, Marsalis' second.

ROCK

BEST ROCK VOCAL PERFORMANCE, SOLO
I'd Do Anything For Love (But I Won't Do That) (Single), Meat Loaf, MCA. His first.

BEST ROCK PERFORMANCE BY A DUO OR GROUP WITH VOCAL
Livin' On The Edge (Single), Aerosmith, Geffen. Its second.

BEST HARD ROCK PERFORMANCE WITH VOCAL
Plush (Track from "Core"), Stone Temple Pilots, Atlantic. Their first.

BEST METAL PERFORMANCE WITH VOCAL
I Don't Want To Change The World (Track from "Live & Loud"), Ozzy Osbourne, Epic Associated. His first.

BEST ROCK INSTRUMENTAL PERFORMANCE
Sofa (Track from "Zappa's Universe," conducted and arranged by Joel Thome), Zappa's Universe Rock Group Featuring Steve Vai, Verve. Thome's first, Vai's first.

BEST ROCK SONG
Runaway Train, David Pinner, songwriter. His first.

ALTERNATIVE MUSIC

BEST ALTERNATIVE MUSIC ALBUM
Zooropa, U2, Island. Its sixth.

RAP

BEST RAP SOLO PERFORMANCE
Let Me Ride (Single), Dr. Dre, Interscope/Death Row. His first.

BEST RAP PERFORMANCE BY A DUO OR GROUP
Rebirth Of Slick (Cool Like Dat) (Single), Digable Planets, Pendulum/Elektra. Their first.

NEW AGE

BEST NEW AGE ALBUM
Spanish Angel, Paul Winter Consort, American Gramophone. Its first.

Cronica discografică CICERO JAZZ

Celor care nu l-au auzit înainte de 1962 pe „copilul minune” al pianului, Eugen Cicero, care nu au știut că au avut loc (n-au putut fi prezenți la) concertele din 1977 ale Trio-ului Cicero de la Cluj și București (după cutremurul din acel an „cortina de fier” a fost ridicată la un colț permițând unor artiști români care optaseră pentru libertate să concerteze în țară), celor care au absentat de la ediția 1992 a Festivalului sibian de jazz, unde am aplaudat un minunat recital de pian solo al muzicianului, ca și anul trecut la 29 mai, când el a fost oaspetele Sălii Radio din capitală – ei bine, tuturor acestora li se mai oferă o șansă: cu câteva zile în urmă, Magazinul „Muzica” a găzduit lansarea LP-

JAZZ - FAN

ului „Cicero Jazz”, cuprinzând pe cele două fețe ale sale nouă momente muzicale, opt de trio și unul solo-pian.

În chip paradoxal, virtuozul claviaturii, muzicianul cu scânteie de geniu, Eugen Cicero (nume adoptat de artist datorită dificultății de pronunție în limbi străine a onomasticului „Cicero”), adulat, aplaudat, proliferat în milioane de exemplare discografice pe toate meridianele, este un cvasi-necunoscut în arealul său natal! Pornindu-se de la această realitate tristă, care nu este unică, s-a inițiat – și inițializat – la Casa Electrecord, Colecția „Jazz Diaspora”, primul album al acestei noi serii fiind cel de care ne ocupăm.

Originalitatea artei lui „Genu” Cicero care vizează teritoriul de expresie al jazz-ului, dar care se bazează pe o organică asimilare a valorilor muzicii preclasice, clasice, romantice, rezidă într-o insolită fuziune, insolită și biunivocă (reformulări de teme clasice în jazz și invers, de teme de jazz și pop în limbaj muzical „clasicizant”), încă din anii '60, când așa-numitele „transcripții în ritmuri moderne” – astăzi la modă – erau puține și timide, i-au conferit muzicianului nostru o bine-meritată recunoaștere, concretizată în onorante distincții („Discul Anu-

lui”, „Artistul Anului” în Germania), în mulțimea titlurilor și tirajelor discografice... Mi-ar face plăcere să vă furnizez tot felul de metafore și superlativă despre lumile de frumusețe cu care artistul ne fericește, despre agilitatea fără egal a degetelor sale și ingeniozitatea soluțiilor armonice-arhitectonice-sonore, despre... dar n-o voi face, nu doar din economie de spațiu publicistic; dacă îmi este permis, v-aș sugera un exercițiu de admirație, cumpărând (la prețul unui pachet de țigări LM) și ascultând LP-ul „Cicero Jazz”, ori caseta audio aferentă! Dacă n-o să vă placă, sunt gata să vă despăgubesc.

Dicționar incomplet de jazz

feeling – simțire; calitate emoțională a unei interpretări plină de sensibilitate, autentic jazz-istică.

festival de jazz – eveniment durând de la minimum două zile, la săptămâni, reunind în plan zonal, național sau internațional nume prestigioase de interpreți și grupuri. Pot fi susținute de către artiști amatori (de pildă, la nivel școlar și universitar, în SUA se organizează anual între 110 și

175 festivaluri de jazz, totalizând 18.000 grupuri și orchestre, cu circa 100.000 participanți), ori de către profesioniști, acestea numărându-se anual cu sutele, în majoritatea țărilor cu tradiție muzicală, incluse ca atare în Calendarul Mondial al Festivalurilor de Jazz. În România au fost organizate festivaluri încă din 1969, la Ploiești, Sibiu, Brașov, Costinești, Cluj, Iași, Galați, Satu Mare, Craiova (în combinație cu rock și folk) și, desigur, la București.

forma în jazz – din punct de vedere arhitectonic-muzical, cea mai uzitată formă de piesă este aceea a temei cu variațiuni de tipul temă – improvizații – temă (la care se mai pot adăuga o introducere, o coda, o secțiune four-four, numită și fours sau chase – vezi mai jos). Din punct de vedere al structurii temei de jazz, cele mai întâlnite sunt forma de blues (tradițional de 12 măsuri, reunind trei subsecțiuni de 4 măsuri, cu armonie specifică) și forma song de 32, ori 16 măsuri, de tipul AABA.

fours (sinonime: four – four, chase) – formulă de dinamizare a unei piese de jazz, constând în dispunerea, la finalul solo-urilor improvizate (înainte de reluarea cu sens concludiv a temei), a unui solo fragmentat în câte patru măsuri, (de aici și termenul) executat succesiv și alternativ de către interpreți diferiți din cadrul formației, ca într-o întrecere.

Fl. Lungu

Foto: Bebe Drăla

DE TOATE • de toate • Le-am predat luni • de toate • DE TOATE

TOPURI DIN „BILLBOARD” (până pe 9.04)

Hot 100 Singles

1. The Sign – Ace Of Base, 2. Bump N' Grind – R. Kelly, 3. Without You / Never Forget You – Mariah Carey, 4. The Power Of Love – Celine Dion, 5. Whatta Man – Salt-N-Pepa feat. En Vogue, 6. So Much In Love – All 4 One, 7. Now And Forever – Richard Marx, 8. Mmm, Mmm, Mmm – Crush Test Dummies, 9. Gin And Juice – Snoop Doggy Dogg, 10. Cantalop (Phillip Fantasia) – US3, 24. Return To Innocence – Enigma, 35. I'll Remember (din coloana sonoră „With Honors”) – Madonna, 43. Mother – Danzig, 56. How Do You Like It – Keith Sweet, 58. Completely – Michael Bolton, 79. Dreams – The Cranberries, 86. You Mean The World To Me – Toni Braxton, 89. No Doubt

About It – Neil McCoy, 98. Neon Moonlight – Rosco Martinez.

The Billboard 200 (albume)

1. The Sign – Ace Of Base, 2. Superunknown – Soundgarden, 3. 12 Play – R. Kelly, 4. August & Everything After – Counting Crows, 5. Music Box – Mariah Carey (29 de ediții), 6. Toni Braxton – Toni Braxton (36 de prezențe în top), 7. Mötley Crüe – Mötley Crüe (intrare directă), 8. The Colour Of My Love – Celine Dion, 9. Doggy Style – Snoop Doggy Dogg, 10. Very Necessary – Salt-N-Pepa, 11. Live At The Acropolis – Yanni, 47. Benedictine Monks Of Santo Domingo De Silos – Chant (intrare directă), 51. Unboxed – Sammy Hagar.

Primii clasați în topurile naționale

Celine Dion în Canada, Magic Affair în Germania, Corona în Italia, East 17 în Australia, Ace Of Base în Spania, The Hard Way (cu piesa „Hip Hop Holiday”) în Noua

Zeelandă, Cappella („Move On Baby”) în Olanda, Elveția, Belgia, Sissel Kyrkjebø („Se Ilden Lyse”) în Norvegia și Mariah Carey în Irlanda.

CHARTS

În Top 20 U.S. Countdown, prezentat de Adam Curry, domină rock-ul noii generații. Mișcări spectaculoase nu s-au produs de la ultima publicare, dar intrările sunt remarcabile. 1. Gin And Juice – Snoop Doggy Dogg, 2. Because Of Love – Janet Jackson, 3. All Apologies – Nirvana, 4. Without You – Mariah Carey, 5. Mr Jones – Counting Crows, 7. Mmmmm, Mmmmm...

Crash Test Dummies, 8. Disarm – Smashing Pumpkins, 10. Since I Don't Have You – Guns N'Roses, 14. Low – Cracker, 15. No Excuses – Alice In Chains, 16. You Know How We Do It – Ice Cube (intrare nouă), 19. Spoonman – Soundgarden, 20. No where – Therapy?, • În clasamentul european (difuzat sâmbătă și reluat duminică, la prânz) Bruce Springsteen a ajuns pe primul loc cu Streets Of Philadelphia. Dr. Alban cu Look Who's Talking a urcat pe 4. Urmează: Dr.Ream, Enigma, Roxette, 2Unlimited, Jam & Spoon, Ace Of Base (The Sign). Pe 15 Haddaway cu Rock My Heart, pe 16 U96 (Inside Your Dreams), I Like To Move It – Reel 2 Real feat. The Mad Stuntman, Sail Away – Urban Cookie Collective (18), Don't Turn Around – Ace Of Base (19). Topul începe și se încheie cu clipurile americane. Pe 20 a coborât Toni Braxton.

VINERI NOAPTEA ÎN DIRECT

În noaptea de 8/9 aprilie, s-au petrecut o groază de lucruri de mare atracție la V.N.D. Au ajuns în studio Direcția 5, Giuseppe Rossi (TILT & Partners), Herve Verboose și Gheorghe Mihai (Muzica). Toți s-au referit la lansarea C.D.-ului și a casetei „Pantofi de lac”. Florian Lungu a comentat albumul lui Eugen Cicero. Dan Bittman, Tino Furtună și Mihai Hristu (acum la Valrom International Tour) și-au anunțat colaborarea parafată, tot vineri. A avut loc și o convorbire telefonică inedită cu Laurențiu Cazan, care a cântat, alături de cei din studio, rarități folclorice. Telefonice, a fost aniversat George Grigoriu. Albumul „Antenna” al grupului ZZ Top, Heavy Metal magazin (cu L. Chiriac), Top sentimental, au completat acest program bogat. Mirela Stoescu a realizat un interviu cu Paul Panait, din Baia Mare, iar dedicațiile nopții au fost onorate în totalitate. Unii mușafiri ai emisiunii au venit tocmai de la Arad: Manuela Moșă, Natalia Ternaucuc, Anca Artimon. În regia de emisie s-au aflat Maria Sovejan Anghel și Virginia Giorcotea, iar la telefoane au răspuns Valentina Ion, Cristina Santi și Silviu Șotea. Următoarele întâlniri cu Lucica Popescu Moraru vor fi pe 22 și pe 29 aprilie.

VPR LA RADIO TINERAMA

Deși emisiunea a ajuns la o vârstă considerabilă, am omis să vă informăm asupra existenței sale. În fiecare joi seara, după orele 22.00, puteți dialoga cu o parte din echipa redacțională, la numerele de telefon 3113436 și 3113437. O bună parte dintre materialele publicate în pagina „Rock la colet” sunt ilustrate sonor, dar și celelalte articole au parte de exemple muzicale. Adesea veți avea ocazia să dialogați cu invitații în studio (la ultimele ediții au fost Valeriu Sterian, Adrian Enescu, Mișu Cernea), iar sugestiile voastre privind revista vor ajunge mai rapid la destinație. Așadar, ne întâlnim pe unde ultrascurte!

ANATHEMA

la București și Timișoara?

Organizatorii lui Manic Depression Tour ne anunță (azi, luni) că este foarte probabil participarea la acest prim turneu, a cunoscutului formației Anathema (despre care s-a mai scris în presa noastră). Trupa vine din Liverpool, unde s-a format în 1990, numindu-se, inițial, Pagan Angel. Primul demo a ieșit în același an; în 1991 a apărut „They Die” în Elveția, la Witchhunt, iar în octombrie 1992 au fost incluși pe compilația Peaceville „Volume 4”. Contractul cu casa de discuri n-a întârziat să apară și s-a semnat pentru patru albume. Un E.P. a ieșit în 1992 cu titlul „The Crestfallen”, iar anul trecut au debutat pe L.P. cu „Serenades”. În acest moment lucrează intens la „Rise Pantheon Dreams”, al doilea album. Venirea celor de la Anathema nu anulează total prezența grupului Cynic printre invitați. Să le însemnăm pumnii celor care duc tratative susținute, pentru a depăși impasul creat de refuzul Taromului de a colabora.

CNN ȘI KURT COBAIN

În fiecare oră, printre știrile celui mai important canal de informații televizate, un loc important îl ocupă reacțiile miilor de fani ai grupului Nirvana. La Seattle, tineretul este efectiv bulversat de gestul lui Cobain, iar Courtney Love, soția sa, a citit un pasaj din scrisoarea lăsată de acesta, adresată celor care l-au cunoscut. Impactul sinuciderii lui Cobain este, după părerea comentatorilor de la CNN, la fel de puternic ca și cel produs de asasinarea lui John Lennon, în urmă cu 14 ani.

RADIO CLUJ

909 și 1593 KHz.

Top Alternativ

ediția a IV-a

1. Shock Me – Red House Painters, 2. Into Your Arms – The Lemonheads, 3. Your Ghost – Kristin Hersh/Michael Stipe, 4. I Can't Be Satisfied – Submarine, 5. Hobo Humpin' Slobos Babe – Whale, 6. Play Dead – Björk/David Arnold, 7. Back Into The System – Mike Peters, 8. Creep – Stone Temple Pilots, 9. Big Love – Delicious Monster, 10. Cannonball – The Breeders

Propuneri: The Horizon – Tekton Motor Corporation, Hok (Tom Holkenborg Mix) – Kong, Stay Together – Suede.

Topul se difuzează duminică, ora 16.00

Prezintă: Horia Stănescu
Adresa: 3400 Cluj, str. Donath 160

FREE (2) STORY

Apărut în iulie 1969, albumul de debut al grupului Free este „Tons Of Sobs”. El a fost produs de Guy Stevens, avându-l ca inginer de sunet pe Andrew Johns – un personaj celebru peste ani, căutat și curtat de multe trupe rock. Piese incluse pe acest long play sunt: Over The Green Hills (part.I), Worry, Walk In My Shadow, Wild Indian Woman, Goin' Down Slow, I'm A Mover, The Hunter, Moonshine, Sweet Tooth și Over The Green Hills (part.II). De remarcat, aportul lui Steve Miller – pian, muzician adițional. Ca prim extras pe single, apare compoziția I'm A Mover. Albumul a produs nenumărate controverse în rândul criticilor și al fanilor, dar, din păcate, vânzările nu s-au situat la cota așteptărilor. În plină formă creatoare și ambițioși de întreaga situație, cei patru membri ai trupei, Paul Rodgers, Paul Kossoff, Andy Fraser, Simon Kirke, scot în luna februarie a anului '70 cel de-al doilea disc, intitulat simplu și clar Free, un album mai ambicios ca primul, mai strâns și mult

mai elaborat. Avându-l ca producător pe Chris Blackwell, „saltul” trupei este fin regizat, chiar prin conceptul copertei discului. Materialul muzical cuprins rămâne sub semnăturile Frazer – Rodgers, excepție făcând doar compoziția Trouble On Double Time, scrisă în colaborare de către membrii grupului. Iată titlaturile pieselor albumului Free: I'll Be Creepin', Songs Of Yesterday, Lying In The Sunshine, Trouble On Double Time, Mouthfull Of Grass, Woman, Free Me, Broad Day Light, Mourning Sad Morning. Ca plusuri ale acestui disc, amintiți acel experiment instrumental reușit, Mouthfull Of Grass, și blues-ul Free Me, două compoziții ce îl remarcă pe Rodgers, ca un rafinat vocalist, atât în părțile de backing, cât și în evoluțiile vocale principale. Mai trebuie amintită compoziția Mourning Sad Morning, cu un Kossoff de zile mari. De ce spun asta? Pentru simplul fapt că, în această piesă, el apare interpret atât la chitară, dar mai ales la flaut! Poate cea mai sensibilă piesă de până acum! Single-ul extras este I'll Be Creepin'. De ambele părți ale Atlanticului, atenția rămâne focalizată pe Free, critica de specialitate conferind spații largi subiectului, astfel încât Free devine speranța numărul unu a anului (The Next Big Thing). Se poate afirma cu certitudine

că Free a fost una dintre cele mai fine și exersate trupe rock britanice, care a apărut la sfârșitul anilor '60. Muzica celor două albume apărute până acum, dovedește pe deplin capacitatea componistică și forța uimitoare a celor care formau grupul, asta în timp ce atâtea trupe celebre se afirmă pe scena rock-ului.

Conștienți de saltul valoric pe care-l făcuseră, atât ca grup cât și ca personalități ale vieții muzicale britanice, Paul Rodgers, Paul Kossoff,

Andy Fraser și Simon Kirke, numai după aproximativ șase luni scot Fire & Water. Lansând cu puțin înainte single-ul All Right Now, succesul a fost garantat. Astfel, în clasamente, Free devine o adevărată bombă, single-ul amintit șocând prin simplitate și efervescență. În topul din Marea Britanie, piesa rămâne, pentru 18 săptămâni pe poziția cea mai ridicată – locul 2. Distribuitor de A & M Records în Statele Unite și de Island Records în Europa, albumul Fire & Water impune defini-

tiv grupul pe plan mondial. Și acum, câteva amănunte legate de disc: el a fost înregistrat la studiourile Trident și Island din Londra, Roy Baker semnând ca inginer de sunet. Colaborarea cu Mike Sida pentru coperta LP-ului rămâne valabilă, claritatea și simplitatea conceptului dovedindu-se din nou benefice. Piese incluse sunt: Fire & Water, Oh I Wept, Remember, Heavy Load, Mr. Big, Don't Say You Love Me și All Right Now – long version. Ca și pe albumul precedent, cu excepția unei compoziții (Mr. Big, scrisă de toți membrii grupului), piesele sunt semnate Frazer – Rodgers.

Producerea și realizarea albumului sunt făcute de Free și John Kelly.

Necunoscând fluctuații de personal și păstrând același stil, Free a reprezentat în termeni stilistici unul dintre cele mai influențabile grupuri în timp, cu toate că dobândirea succesului de public s-a făcut destul de lent și târziu. Și așa cum se întâmplă de cele mai multe ori, atunci când totul pare că decurge normal, încep să apară primele probleme, primele semne de întrebare pentru existența grupului. După trei albume în doi ani, și, deși puternic consolidată în ierarhia rock, Free începe să se clatine.

(va urma)

Cristian Teodosiu

1992

„Amintirea concertului de la Boston mi-a rămas foarte vie în minte un timp îndelungat. Nu se putea spune că Lizzy a eclipsat în vreun fel grupul vedetă, dar oricum le-a dat celor de la Queen un impuls de care o altă formație n-ar fi fost, poate, în stare.

După câteva săptămâni, m-am întâlnit la Londra cu Brian May, care mi-a pus tot felul de întrebări în legătură cu turneul, și am vorbit mult despre faptul că Thin Lizzy a fost o mare surpriză. N-am putut să-i spun nimic despre show-ul de la Rainbow Theatre din Finsbury, pentru că am plecat înainte de acest concert, dar nu știu cum mi-a venit să-i zic că la concertul de la Boston, Thin Lizzy a fost mai bună decât ei. Mi-am amintit mai târziu că Boston a fost primul oraș în care Queen a concertat în America, și că e, totodată, orașul de reședință a unui alt grup, care era în vogă la acea oră, formația americană Aerosmith. Știindu-l pe Brian vreau să sper că nu mi-a purtat pică.”

1977

„Queen a făcut de acum, cunoștință, cu criticile aduse ei de către presa americană, ce a optat în majoritate pentru Thin Lizzy, pe care a declarat-o cea mai bună trupă a turneului. Iată declarația lui Brian May:

„Așa cum presa britanică a purtat o campanie împotriva noastră, e rândul presei americane să o facă. Presa locală e aproape în unanimitate contra noastră. Deliberat, îi prezintă pe cei de la Lizzy ca fiind concurenții noștri, subliniind faptul că ei au adus mai mulți spectatori la concert. Acest lucru e relativ, și nu cred că e important. Desigur, tot ceea ce s-a spus contra noastră era previzibil. Cei care fac diverse afirmații nefondate, nu cred că știu prea multe despre muzică. Da, sunt afectat de criticism. Cred că mulți artiști sunt, chiar dacă ei declară că nu. Chiar dacă ești foarte conștient și sigur de valoarea ta, când cineva îți

spune că ești o ladă de gunoi, te rănește.” (Harry Doherty)

1992

„Privind retrospectiv, e clar că presa muzicală americană a fost atunci ostilă grupului Queen. Era anul exploziei punk, și tot ceea ce suna mai elaborat, risca să fie pus la zid. Queen se afla, desigur, în prima linie, dar foarte curând a fost prinsă în acest zbucium.

Cei de la Queen erau conștienți că trebuiau să se adapteze, astfel încât muzica lor să fie cât mai directă. Pentru turneul în Statele Unite au pregătit câteva versiuni live ale celor mai inspirate piese de pe albumul „A Day At The Races”: „Millionaire Waltz”, „Somebody To Love”, „You Take My Breath Away”. Admiratorii lor i-au apreciat, și cei patru muzicieni au dovedit că formația Queen era, la urma urmei, o trupă de concert.”

1977

„Brian May și Roger Taylor, încoșeși, sunt foarte apropiați de cei de la Thin Lizzy. Se întâlnesc adesea după spectacol, pentru a sta la un pahar cu vin. Taylor e un rocker înăscut. May e, însă, un tip mai ponderat, care pare că apreciază relația cu Thin Lizzy just, pentru că nu face parte din acel gen de formație de hard-rock. May și Lynott se înțeleg foarte bine, și May va face câteva solo-uri pe viitorul album solo al lui Phil Lynott.

Freddie Mercury și John Deacon rămân, ca de obicei, deoparte. Deacon e însoțit în acest turneu de soția sa și de fiul său, care îl ajută să-și păstreze liniștea și îl fac aproape inaccesibil. Freddie, care, de obicei joacă rolul vedetei, a fost acum mai rezervat. Chiar și la aeroport, el n-a stat împreună cu cei din trupa sa, care au rămas cu muzicienii de la Thin Lizzy. Freddie a rămas de-a lungul întregului

turneu în spatele acestui ansamblu, împreună cu maseuza sa și câțiva amici.” (Harry Doherty)

1992

„Freddie a luat în acea perioadă o decizie importantă, aceea de a nu mai sta de vorbă cu presa, mai ales cu presa muzicală. Îmi amintesc de momentul în care m-a anunțat acest lucru, în timpul celui turneu memorabil. Eram la recepția care a urmat după concertul de la Madison Square Garden, din New York. Îl interviueam deja pe Freddie, în câteva reprize. A venit la mine zâmbind și mi-a zis: „Harry, scumpule, sunt realmente dezolat, dar nu-ți mai pot vorbi. Nu am nimic cu tine personal, iubito, dar m-am hotărât să nu mai vorbesc cu ziariștii”. Mi-am amintit că un alt mare muzician, Jimmy Page, de la Led Zeppelin, luase o decizie asemănătoare cu câțiva ani înainte. El îi refuza mai ales pe ziariștii de la revista muzicală „Rolling Stone”, care, la începutul carierei formației Led Zeppelin, făcuseră mai multe cronici nefavorabile unor albume ca „Led Zeppelin I” sau „Led Zeppelin II”. Page, care era conștient că e un mare chitarist și un compozitor foarte inspirat, a considerat acele cronici drept o încercare deliberată de a-i distruge cariera.”

1977

„În timpul acestui turneu, publicul american poate descoperi un Queen sigur de arta sa, în plină maturitate artistică. Brian May: „Am petrecut mult timp, nu doar pregătind concertul, dar și încercând să adaptăm show-ul la sălile foarte mari. Psihologic, am fost foarte calmi în felul nostru de a lucra... Am vrut ca spectacolul să fie la o cotă înaltă, ca întregul concert să fie ca o piesă completă și echilibrată. Știu că mulți spectatori așteaptă de la noi, în acest moment, să facem un show strict de hard-rock, dar cred că au fost mulțumiți să descopere ceva în plus. Munca noastră ne mulțumește cu adevărat, dacă e apreciată și de alții.”

Queen și-a asumat riscul de a cânta piese pe care nu le mai interpretase pe scenă, care fuseseră realizate cu suprainprimări în studio și pe care le-au adaptat pentru concert. Dintre toate concertele pe care le-am urmărit, cel mai reușit a fost cel de la Madison Square Garden, din New York. Mercury a fost într-o formă de zile mari. A doua zi, la Nassau, mi s-a părut puțin stânjenit, poate și din cauza unui public foarte tânăr; nu cred că trupa a fost prea mulțumită de acel spectacol.

(va urma)

Costin Manoliu

COMPANIA
DE SUNET

COMPANIA DE SUNET S.R.L.

- Producție muzicală
- STUDIO de înregistrări muzicale
- Reclamă
- Imprimări casete audio

Pe strada Inșor nr. 8, activitatea e în toi. Grupurile Est și Kapela au terminat înregistrările. Valeriu Sterian poate fi abordat la telefon 6424184, zilnic după ora 10.00, pentru programări, comenzi, informații suplimentare. Între timp, Valeriu Sterian și Compania de Sunet vor pregăti materialul propriu anunțat pentru prima parte a lunii mai.

VOX POP ROCK

PREMIANTA BJÖRK

„Vreau să-i mulțumesc producătorului Nellee Hopper și apoi lui Magnus Magnusson de la The Sugarcubes (pentru că m-a lăsat să mă descurc pe cont propriu)”. Albumul „Debut” al solistei a depășit cifra de un milion de exemplare vândute. Să reamintim cele două titluri dobândite de Björk: Best International Female Singer și Best International Newcomer. Este vorba de Brit Awards.

ADRIAN PINTEA - POP STAR

O nouă piesă la Teatrul româno-american „Eugen O'Neill”, din București: „Orfeu în infern” de Tennessee Williams. Într-o nouă versiune scenică, un show ce îmbină cu multă fantezie și bun gust, teatrul cu muzica.

Adrian Pinte, regizorul și principalul actor al acestui spectacol, se dovedește a fi și un adevărat pop-star. De altfel, pentru el muzica este o pasiune mai veche. În liceu, (la Oradea) Adrian cânta într-o formație pop (voce și chitară). De ce a ales el o asemenea versiune, în care se cântă mult, atât instrumental, cât și vocal? „Pentru că muzica este personajul principal al piesei. Tennessee Williams aduce un omagiu interpreților Leadbelly, Bessie Smith, King Oliver, Dizzy Gillespie”, explică Adrian Pinte.

Pe tot parcursul spectacolului, interpreții trec cu multă ușurință prin mai multe genuri muzicale. Nu se oferă un cântec popular italian, muzică tibetană, blues-uri, slagăre pop: „When A Man Loves A Woman” și „You Can Keep Your Hat On” (ambele din repertoriul lui Joe Cocker) precum și standard-uri de jazz: „Stella By Starlight”, „So What” și „Lover Man”. Pe lângă aceste piese cunoscute de pop și jazz, sunt și câteva compoziții speciale: „Orfeu” și „Pasărea fără picioare”, aparținând coordonatorului grupului muzical – Sorin Romanescu (student la Academia de Muzică din București), două momente ilustrative compuse de Lucian Maxlm, și Mihai Iordache, alți doi membri ai grupului, și un moment ce reprezintă o compoziție colectivă. Alături de ei în grup mai e și Emil Viciu.

În ansamblu, muzica spectacolului (deși sunt abordate mai multe genuri) este relativ unitară și accesibilă, dominată de sentimentul blue, care caracterizează nu numai generația actuală de adolescenți, ci poate pe toți tinerii secolului XX.

Actorii distribuiți în piesă sunt tineri, fiecare dintre ei realizând un adevărat recital de o mare virtuozitate scenică – teatrală, muzicală și chiar coregrafică. „Îmi place să lucrez cu tinerii”, mărturisește Adrian Pinte, „pentru că, prin ei, realizez acel benefic transfer reciproc de interes și

energie. Evit astfel cât pot de mult funcționarismul care ne amenință uneori, și care mă înspăimântă. Din același motiv am apelat și la muzicieni tineri, într-un fel necunoscuți. Am lucrat cu ei fără nici o dificultate, m-au înțeles, m-au intuit perfect. De altfel, muzica spectacolului s-a realizat simultan cu repetițiile și mișcarea scenică.”

Deci, „Orfeu în infern”, un spectacol oferit de Adrian Pinte și trupa sa de la Teatrul româno-american – se joacă la Sala Atelier de la Teatrul Național din București; un spectacol în limba engleză, ce poate fi comparat cu rafinamentul, sensibilitatea și elevația muzicii de cameră, dar cu un repertoriu și cu mijloace sonore actuale, din care nu lipsesc, cum vă spunem, slagăre pop bine interpretate și mult gustate de public. De altfel, actorii acestui spectacol cântă parcă și atunci când vorbesc, iar lui Adrian Pinte, dacă s-ar încumeta cineva vreodată să-i reproșeze că a trădat muzica pop pentru teatru, ei bine, cu acest spectacol talentatul actor (cu o charismă deosebit de expresivă, după cum aprecia și regizorul Cornel Toddea) se revanșează din plin față de prima iubire – Muzica. „Orfeu în infern” îi dă lui Adrian Pinte posibilitatea de a fi în același timp un regizor inspirat, un mare actor și un talentat cântăreț. Într-un cuvânt, cu litere mari, iată un adevărat ARTIST.

Alexandru Șipa

ROXETTE

„Când soarele roșu se scufundă în mare, în dreptul insulei Capri”, fredona cântărețul Rudi Schurike în anii '50 și toți fanii se topeau de plăcere, imaginându-și un apus de soare, vara, pe micuța insulă italiană. „Bella, bella, bella Marie, fii-mi credincioasă, mă voi întoarce la tine mâine, în zori”, promitea el, în nespuse de romanticul său refren, și toate spectatoarele își doreau din tot sufletul să se numească Marie.

Exact 40 de ani mai târziu, o nouă Marie se află pe minunata insulă din golful napolitan: Marie Fredriksson (35 de ani). Timp de șase săptămâni, cei de la Roxette au lucrat, în studiourile „Capri Digital”, la înregistrările pentru noul lor album, „Crash! Boom! Bang!”, programat să apară pe 11 aprilie. „Și, ca să fie ca în cântecul vostru”, râde Marie, „există cineva care se întoarce la mine, credincios, în fiecare zi: Per. El ne-a pus pe toți la muncă”.

„Mda, prea rău n-a fost nici de data asta”, ne asigură Per Gessle, (care a împlinit 35 de ani pe 12 ianuarie), „chiar dacă nu ne-am putut ține în fiecare zi de programul de lucru pe care ni-l propusesem, din cauza acestei atmosfere îmbietoare.”

„CRASH! BOOM! BANG!” în PARADIS!

Cei doi s-au instalat cum nu se poate mai confortabil în studioul, în care, înaintea lor, INXS tocmai își finisaseră albumul. Per a luat-o cu el și pe soția lui, Asa (căsătoria a avut loc la 21.08.1993), într-o așa numită „a doua lună de miere”, iar Marie a luat-o chiar și pe fetița ei, Josefin, născută pe 29.04.1993. În rest, cu excepția keyboard-ului Staffan, și a lui Vicky, cântăreață în background, toți membrii familiei Roxette au fost prezenți, inclusiv producătorul Clarence Öfwerman și inginerul de sunet Alar Suurna. Cu toții au fost cazați în complexul de locuințe anexat studioului.

„Mai bine nici c-ar fi putut fi”, spune Per, radios. „Am avut o mulțime de ocazii să ne bucurăm de frumusețea insulei, să ne distrăm, împreună sau fiecare pe cont propriu. Pe de altă parte, nici din punct de vedere tehnic nu aveam prea mari distanțe de parcurs. Dacă îmi venea vreo idee la ora patru dimineața, mă duceam și băteam la ușa lui Anders sau Clarence și îi sculam din pat!”

Și Marie vede lucrurile cu aceeași ochi. „A fost, într-adevăr, nespuse de frumos. Odată înregistrăm un cântec de dragoste, iar afară apunea un soare uriaș și sângieru, iar Micke o ținea pe Josefin în brațe. Cred că atunci am izbutit cu adevărat, cea mai frumoasă performanță vocală a vieții mele!”

S-au organizat și petreceri pe terasă, s-a făcut friptură la grătar, excursii prin livezile de lămâi și portocali și pe vârful Monte Solaro. S-a mai organizat, neoficial, „Capri – Roxette Tennis Open”. „Campionul am fost eu”, povestește Per cu mândrie. „Nici unul dintre băieții n-a reușit să mă bată!”

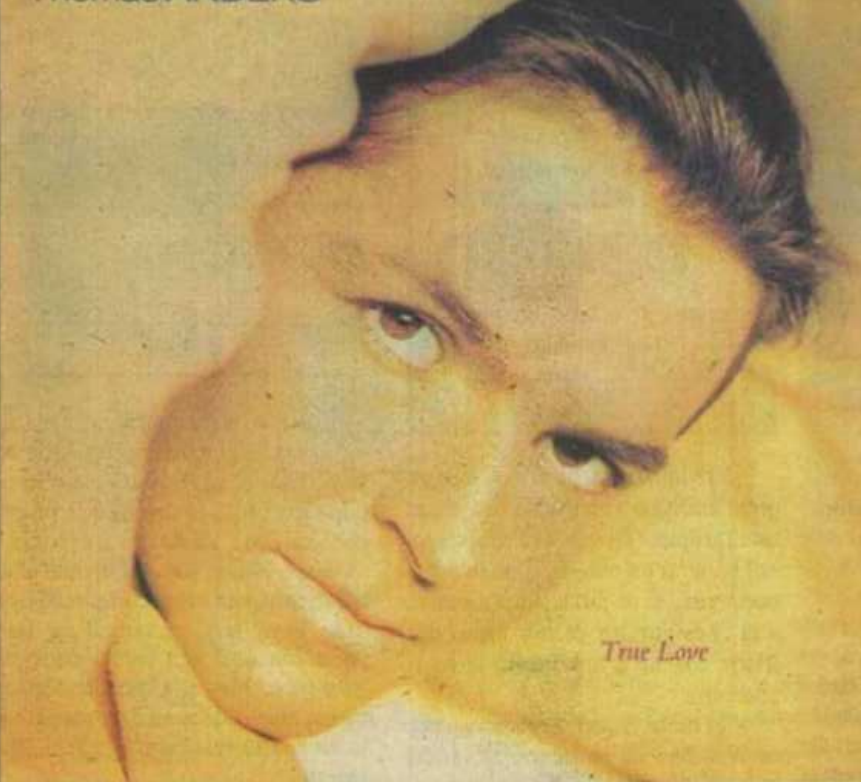
Atmosfera paradisiacă s-a dovedit, deci, prielnică stării de creație. „Am avut nenumărate idei. Cât am stat la Capri, am mai compus și înregistrat încă cinci piese noi-nouțe”. În cele din urmă, s-a pus problema alegerii, din 25 de cântece a celor mai potrivite pentru „Crash! Boom! Bang!”.

„În general, albumul sună puțin mai dur decât de obicei”, a anunțat Per încă din luna mai a anului trecut, în cursul primei faze de înregistrări (care a avut loc la Londra).

„Vulnerabile”, o piesă compusă la puțină vreme după finisarea albumului „Joyride”, va fi și ea inclusă pe noul disc. Nu se știe încă foarte clar dacă ea va constitui și primul extras pe single, : ce e clar, însă, este că Roxette va întreprinde un turneu chiar în toamna acestui an. Pregătirile au și început, iar perioada pusă în discuție este octombrie – noiembrie.

Manuela Boatcă

Thomas ANDERS

Iată noua adresă a lui Thomas, pentru cei care o doresc:

56059 Koblenz, Germania

De precizat că aceasta nu este decât adresa fan-club-ului, întrucât Thomas nu mai dorește să o facă publică pe cea de acasă. În ultimul timp era foarte des vizitat de fani, fapt care l-a deranjat, și din această cauză a decis să se mute.

Dar, tot răul spre binele lui căci, făcând ordine și împachetând în vederea mutării, Thomas a dat peste o mulțime de „relicve” (după cum singur spune) din perioada Modern Talking, de care a decis să se despărță într-un mod ingenios. Astfel, pe 3 aprilie, a avut loc la Bad Ems (nu

departe de Koblenz) o licitație cu aceste obiecte – fotografii, articole de vestimentație, o orgă electronică – la care au fost invitați exclusiv membrii acestui fan-club. Fondurile obținute au fost vărsate în contul organizației Nordoff – Robbins (susținută, printre alții, de Sting, Peter Maffay, Scorpions) – care pune la dispoziția copiilor cu handicapi fizice o terapie bazată pe muzică.

Imediat după licitație, a plecat la Los Angeles, pentru a lucra la un nou album, programat să apară în această toamnă. În februarie el s-a întâlnit cu Peter Wolf (producător de elită, care a mai colaborat cu Frank Zappa, Chicago) și au semnat un contract de colaborare. În martie, Thomas s-a aflat în studioul vechiului său prieten, Marc Cassandra, cu care a compus câteva piese pentru LP-ul anunțat. Mai multe amănunte, spre sfârșitul lunii mai, când vor sosi noutăți din Los Angeles.

Manuela Boatcă

COLȚUL THOMAS ANDERS

Imediat după licitație, a plecat la Los Angeles, pentru a lucra la un nou album, programat să apară în această toamnă. În februarie el s-a întâlnit cu Peter Wolf (producător de elită, care a mai colaborat cu Frank Zappa, Chicago) și au semnat un contract de colaborare. În martie, Thomas s-a aflat în studioul vechiului său prieten, Marc Cassandra, cu care a compus câteva piese pentru LP-ul anunțat. Mai multe amănunte, spre sfârșitul lunii mai, când vor sosi noutăți din Los Angeles.